

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

4/2008

Oslavujeme
10.
ročie časopisu

Požehnané Vianocové a úspešný Nový Rok

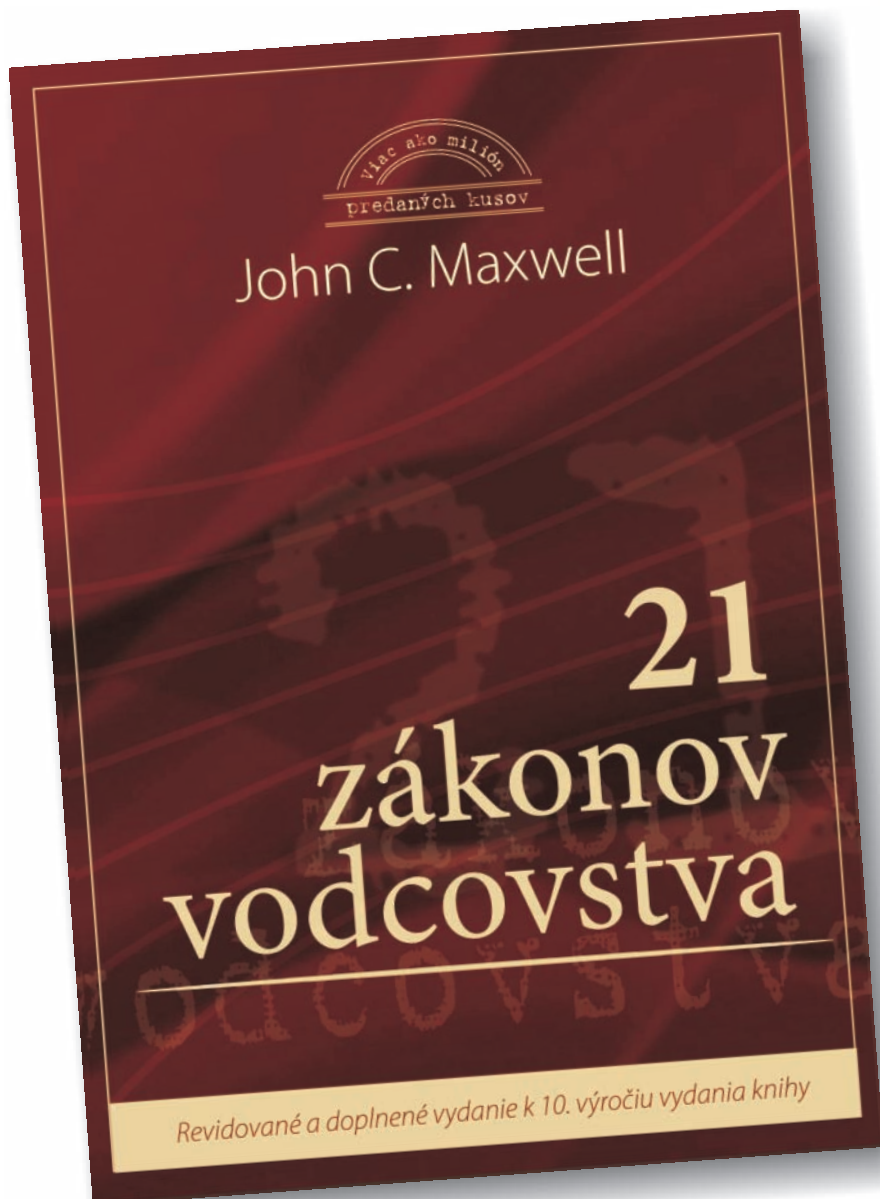
TERAZ NA 24 STRANÁCH

**Biblická škola už
v plnom prúde
Z nášho zboru [str. 8]**

**Banská Štiavnica si
získala naše srdcia
Reportáž [str. 16-17]**

**Strieborná z Pekingu
Boh je so mnou
Svedectvo [str. 11]**

tvrdá väzba, 15 x 21 cm, 284 strán

John C. Maxwell v knihe 21 zákonov vodcovstva skombinoval svoje postrehy a nevynechal ani časté chyby, ktorých sa lídri dopúšťajú. Nahliadneme do sveta biznisu, politiky, športu, náboženstva či vojenských konfliktov. Zákony líderstva, popísané v tejto knihe, určujú vašu osobnú efektivitu, ale aj efektivitu vašej organizácie.

VIAC AKO MILIÓŇ PREDANÝCH KUSOV

„Všetko stojí a padá s vodcovstvom,“ hovorí Maxwell. „Videl som, ako tieto zákony menia životy ľudí už vo viac ako deväťdesiatich krajinách sveta. Keď ich budete dodržiavať, ľudia vás budú nasledovať. Keď ich budete porušovať alebo ignorovať, nedokážete druhých viesť. Ale je tu dobrá správa: každý z týchto zákonov sa dá naučiť.“

REVIDOVANÉ A DOPLNENÉ VYDANIE K 10. VÝROČIU VYDANIA KNIHY

299 Sk

9,92 €

ZISTITE, PREČO:

- generálny riaditeľ deviateho najväčšieho predajcu na svete má len jednoduchú kanceláriu, sám si preberá telefonické hovory a dostáva plat, ktorý ho radí medzi dolných 10 % generálnych riaditeľov
- Lance Armstrong na Tour de France dokázal znova a znova víťaziť
- Henry Ford takmer nechal zbankrotovať vlastný podnik

JOHN C. MAXWELL

je medzinárodne uznávaným expertom na vodcovstvo, rečníkom a autorom. Predalo sa už viac ako 13 miliónov jeho kníh. Dr. Maxwell je zakladateľom organizácií EQUIP a INJOY Stewardship Services, ktoré po celom svete vybudovali už viac ako dva milióny lídrov. Každoročne prednáša v najúspešnejších obchodných spoločnostiach a v rôznych organizáciách. Na stránke leadershipgurus.net bol označený za najväčšieho odborníka v oblasti vodcovstva. Patrí takisto medzi 25 autorov a umelcov, ktorých spoločnosť amazon.com zapísala do svojej Siene slávy.

OBSAH

skutočný príbeh

- Spoznal som skutočnú vieru v Ježiša
Tomáš Počai **str. 4-5**

z nášho zboru

10.

- Desiate výročie časopisu *Víťazný život*
str. 6-7

z nášho zboru

- Biblická škola už v plnom prúde **str. 8**

rozhovor

- Z aristokrata vedúci misijnej práce Slova života
Christian Åkerhielm **str. 9-10**

z nášho zboru

- Ako som našiel Krista
Učiteľ biblickej školy
Svante Rumar **str. 10**

svedectvo

- Strieborná z Pekingu
Boh je so mnou
Zuzana Štefečeková **str. 11**

nová kniha - už v predaji

- 21 zákonov vodcovstva
John Maxwell **str. 12-13**

správy zo sveta

- Umenie ako platforma pre oslovenie mladých **str. 14**

správy z Izraela

- Kauza Izrael
Jeho kompromisy, atómová hrozba a optimizmus **str. 15**

reportáž

- Banská Štiavnica si získala naše srdcia **str. 16-17**

pripravujeme na vydanie

- Našiel som svoj osud
Ulf Ekman **str. 18**

reportáž

- Nádej pre Dolnú zem
Misijný výjazd do Srbska **str. 19**

cirkevné dejiny

- Cyprián (cca 210 -258)
Úpadok teológie **str. 20**

inzercia

- Novinky na knižnom pulte **str. 21**

inzercia

- Objednajete si kázania na Mp3 **str. 22**

fotogaléria

- Zo života zboru **str. 23**

Skutočné priateľstvo

Práve držíte v rukách štyridsiate číslo časopisu *Víťazný život*. Pripomíname si jubilejné, desiate výročie od jeho prvého vydania a aj preto sme pre vás pripravili toto rozšírené číslo.

Veľmi sa teším z toho, že tvorba časopisu je čím ďalej tým viac tímovou prácou. Na začiatku, keď sme od čitateľov dostávali listy s oslovením „Vážená redakcia“, nás to vždy príjemne pobavilo. Oni to, samozrejme, písali s tým najlepším úmyslom, ale naša „vážená redakcia“ vtedy pozostávala v podstate z dvoch ľudí. Vďaka Bohu za spolupracovníkov.

Verím, že jedno z potešení života nachádzame v priateľstve. Bežat životom osamote je veľmi smutným osudom. Šalamún pred stáročiami správne napísal: „Osamelý človek, ktorý nemá nikoho, nemá ani syna, ani brata, no niet konca všetkej jeho námahy, ani jeho oko sa nenasýti bohatstvom – pre koho sa namáham, ukracujem sa o dobro? Aj to je márnosť, je to zlá úloha. Dvom je lepšie ako jednemu, lebo majú dobrú odmenu za svoju námahu“ (Kaz 4:8,9).

Hovorí sa fiktívny príbeh o židovskom rabinovi, ktorý bol naruživým hráčom golfu. Jedno sobotné ráno sa tajne vydal na golfový turnaj. V hre sa mu nesmierne darilo. Loptičky padali do jamiek akoby zázračne. V nebi sa Mojžiš pozrel na Hospodina a videl, ako rabinovi nadprirodzene pomáha. Pohoršene namietal: „Pane Hospodine, je sobota, nemal by si mu pomáhať. Mal byť v synagóge.“ Hospodin sa usmial a povedal: „Neboj sa, aj tak sa s tým víťazstvom nebude mať komu pochváliť.“

Človek je stvorený ako spoločenský tvor. Ak sa už pre niečo namáha, je jeho prirodzenou túžbou podeliť sa o radosť z víťazstva s niekým blízkym.

Šalamún ďalej hovorí: „Dvom je lepšie ako jednemu!“ Šalamún vo svojej múdrosti vyratúva aspoň niekoľko dôvodov pre toto tvrdenie: ak pracujú dvaja, majú lepšiu odmenu; ak padnú, jeden druhého pozdvihne; keď je niekto z nich v nedostatku alebo v inej núdzi, ten druhý mu pomôže. Hovorí sa, že v núdzi poznáš priateľa. Napriek tomu, že kvalitu života do značnej miery určuje aj náš úspech v práci či finančné zabezpečenie, najrozhodujúcejším faktorom stále zostáva kvalita našich vzťahov.

Ježiš Kristus povedal, že ľudia spoznajú, že sme jeho učeníkmi podľa lásky. Povedal, že znakom skutočného učeníctva bude to, keď sa budeme navzájom milovať rovnakou láskou, akou nás miloval On. Láskou, ktorá sa obetuje za svojho blížneho, láskou, ktorá nezávidí, nehľadá zlého, nepovyšuje sa, láskou, ktorá nevypchá pri prvom zakolísaní, láskou, ktorá jednoducho vytrvá.

Nehľadaj lásku, dávaj ju. Paradoxne, čím viac jej budeš dávať, tým viac jej budeš mať. Blížia sa Vianoce. Úžasná príležitosť na to, aby si začal lásku dávať. Ale neskončí tam. Ak sa láska stane tvojim životným štýlom, nikdy nebudeš mať núdzu o dobrých priateľov.

pastor Peter Čuřík

Peter Čuřík

Spoznal som skutočnú vieru v Ježiša

Tomáš Počai

Pochádzam z dobrej rodiny, ktorú mám veľmi rád. Moji rodičia sú znovuzrodení kresťania a od malička ma vyučovali o tom, čo Ježiš Kristus pre nás urobil a čo to znamená byť kresťanom. Takisto ma viedli k tomu, aby som Ježiša poprosil o odpustenie svojich hriechov a prijal ho do svojho života. Nemal som nič proti tomu, a tak som ich poslúchol. Keď to spätne hodnotím, vidím, že toto rozhodnutie bolo zo srdca a bolo skutočné. Stal som sa Božím dieťaťom, hoci som mal vtedy iba štyri roky.

Odvtedy som žil svoj život vo vzťahu s Ježišom. Pri pohľade späť vidím, ako ma Boh žehnal. V škole sa mi darilo a mnohé veci mi vychádzali. Boh ma ochránil od mnohých hriechov. Na druhej strane nebolo všetko až také jednoduché. Trpel som komplexom menejcennosti. A popritom sa viedla rastúca pýcha, ktorá ma postupne zväzovala a vzdialovala od Božej lásky.

Nové podnety

Keď som mal asi dvanásť alebo trinásť rokov, dostali sa mi do rúk knihy *Žiť ako kráľovské dieťa* a *Žiť ako víťaz* od Harolda Hilla. Autor v nich jednoduchým spôsobom vysvetľoval princípy viery v každodennom živote na mnohých zaujímavých príbehoch, ktoré boli ešte k tomu humorne ladené. Zaujalo ma to. Dočítal som sa o zázrakoch, ktoré sa diali v živote obyčajného človeka dnešnej doby. Dočítal som sa o tom, že je možné vypestovať nádherný vzťah s Bohom. Prvýkrát som sa tiež dočítal o krste Duchom Svätým, ktorý mal v mojom kresťanskom živote neskôr mnoho znamenať.

Odvtedy som začal rozvíjať bližší vzťah s Bohom. Začal som sa s ním rozprávať v každej situácii. Ale narazil som pritom na jeden problém. Uvedomil som si, že Boh je mojím Pánom a ja ho musím poslúchať. Tak som sa v tejto poslušnosti začal cvičiť, ale ak mám byť

úprimný, zlyhával som na celej čiare. Bol som z toho zúfalý. Mal som pocit, že ma moje zlyhania úplne oddeľujú od Božej prítomnosti. Môj vzťah s Bohom sa mi zdal veľmi krehký. Bol som vtedy na míle vzdialený od toho, ako vyzerá skutočná viera v Ježiša.

Nechápal som, že koreňom mojich pádov bolo zákonníctvo. Jednoducho som nepoznal Božiu milosť. Pretože som sa nesmierne hanbil za to, čo som vo vnútri prežíval, radšej som o tom s nikým nehovoril. Okrem toho sa mi zdalo, že by mi ľudia okolo mňa asi nevedeli pomôcť. Ani ich vzťah s Bohom nevyzeral veľmi radostný. Napriek tomu som chcel ísť ďalej za Ježišom a v pätnástich som sa dal pokrstiť.

Prichádza Otec

Raz som bol doma sám a modlil som sa v obývačke. Zrazu som prežil niečo krásne. Vedel som, že Boh je pri mne. A vedel som, že ma miluje ako svoje

vlastné dieťa. Dovtedy som sa ani len neodvážil pomyslieť na to, že Boh by mohol byť mojím otcom. Ale teraz tento všemohúci Boh stál pri mne a ja som si začal naplno uvedomovať, že je skutočne mojím Otcom, ktorému na mne veľmi záleží. To ma naplnilo nevýslovnou radosťou. Zdalo sa, že do mojej duše konečne prichádza vyslobodenie a začína nová etapa môjho kresťanského života. Mal som vtedy sedemnášť rokov.

Ale ani toto nádherné duchovné zjavenie ma dlho neudržalo nad vodou, pretože novo nájdená radosť po niekoľkých týždňoch vyprchala. Vtedy som si spomenul na niečo, čo som kedysi čítal v knihách od Harolda Hilla; krst Duchom Svätým. Stále som si to držal niekde v pozadí svojej mysle, ale nikdy som sa do tejto témy neodvážil vojsť naplno, lebo som nepoznal nikoho, kto by mi s tým vedel pomôcť. Ale teraz sa vo mne narodila neodolateľná túžba spoznať Ducha Svätého. Chcel som

zakúsiť, čo to znamená byť pokrstený Svätým Duchom.

Krst Duchom Svätým

Krátko nato som pricestoval na kresťanskú konferenciu. Strelol som na nej človeka, o ktorom som vedel, že keby som ho požiadal, aby sa za mňa modlil za naplnenie Duchom Svätým, poslúžil by mi. Predložil som teda túto vec Bohu a išiel za tým Božím služobníkom. Zaumienil som si, že odtiaľ neodídem, kým nebudem pokrstený Svätým Duchom. Musel som čakať asi dve hodiny, kým ten brat slúžil iným ľuďom a dokonca to vyzeralo tak, že už na mňa nebude mať čas, ale nakoniec mu ešte nejaký ostal. Položil na mňa ruku, pomodlil sa so mnou jednoduchú modlitbu, a potom povedal: „Máš ho! Môžeš hovoriť v jazykoch.“ Díval som sa naňho ako „teliatko na nové vráta“. On však trval na svojom, a tak som si povedal: „Bud' to teraz prijmem, alebo neviem, čo budem robiť.“ Tak som jednoducho uveril. Odišiel som do vedľajšej haly, kde sa konal kresťanský koncert a pripojil som sa k ľuďom, ktorí oslavovali Boha.

Vtedy som prežil novú radosť. Zrazu som si uvedomil, že v mojom živote sa začalo niečo nové. Boh mi dal dar, ktorý mal pre mňa pripravený.

Nebolo to nič pompézne, naopak, skôr veľmi jednoduché. Ale Boh sa priznal k mojej viere. V tú noc som začal hovoriť v nových jazykoch. A v nasledujúcich dňoch som prežil veci, ktoré ma ešte viac uistili o tom, že som prežil Božie naplnenie. Bolo to ovocie Svätého Ducha. Do môjho srdca prišla nová láska, radosť a pokoj. Svätý Duch mi pri čítaní Svätého Písma začal ukazovať tajomstvá z Božieho slova. Tým som sa učil previazanosti medzi Božím Duchom a Božím Slovom. Verím, že táto prepojenosť je veľmi dôležitá.

Konečne vyslobodený!

Začala sa ďalšia etapa môjho kresťanského života. Teraz, už so svojim novým Učiteľom, som mal zrazu zbraň proti nepriateľovi - Božie slovo. S touto zbraňou som dokázal poraziť aj zákonníctvo. Nechcem tým povedať, že sa to udialo šmahom ruky, alebo že to bolo bez problémov. Prišli krízy, prišli aj skúšky. Ale už nikdy som sa nevrátil späť. Predo mnou sa otvorila nová dimenzia života s Bohom.

Boh ma vyslobodil zo zákonníctva, dal do môjho života skutočnú radosť, a takisto skutočnú lásku. Tiež ma vyslobodil z komplexu menejcennosti. Zmenil aj moju zakríknutú povahu a dal mi väčšiu smelosť. Zrazu som sa už

nehanbil hovoriť o Ježišovi a dnes dokonca vediem misijnú skupinu Slova života v Banskej Štiavnici. Ukončil som štúdium evanjelikálnej teológie v Banskej Bystrici, potom Pastorský kurz Slova života vo Svätom Juri a teraz pokračujem na teologickom kurze, ktorý v rakúskom Guttensteine organizuje švédsko univerzita Slova života. Radujem sa z práce v cirkvi, je nádherné prinášať ľuďom Božiu lásku, radosť a pokoj. Kedysi by som si to nevedel ani len predstaviť, ale dnes je pre mňa prirodzené deliť sa s ľuďmi o evanjelium, ktoré mi zmenilo život. Popri tejto práci sa Pán o mňa postaral aj materiálne a pomohol mi rozbehnúť podnikateľskú činnosť v oblasti prekladateľstva. Boh ma v tom žehná a ja som mu vďačný za všetko, čo urobil v mojom živote.

Viem, že môj príbeh môžu čítať aj ľudia, ktorí majú podobné problémy, ako som mal ja. Ak sa nachádzaš v podobnej situácii, chcem Ti povedať, že Boh má pre teba dar večného života i dar Ducha Svätého. Je veľmi jednoduché to prijať. Len sa treba poddať Bohu. A poddať sa mu je nádherné. Vyznaj Ježiša Krista ako svojho Pána a popros ho o naplnenie Duchom Svätým. Čaká ťa nádherné dobrodružstvo. ■

AKO PRIJAŤ DAR VEČNÉHO ŽIVOTA

Sväté Písmo hovorí, „lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechváľil“ (Ef 2:8,9). Tak veľa ľudí si stále myslí, že spasenie získame len vtedy, keď budeme konať veľa dobrých skutkov. Ale ak by to bola pravda, koľko dobrých skutkov je treba vykonať? Viac ako môj blížny? Aspoň jeden za deň? Alebo adekvátne podľa počtu mojich hriechov, aby som ich vyvážil dobrými skutkami? Nie! Žiadny človek nemôže byť spasený zo skutkov! Sväté Písmo dáva jasný návod: „lebo ste milosťou spasení skrze vieru“.

Keď veríš v Pána Ježiša Krista a urobíš ho Pánom svojho života, dostaneš dar večného života, a to zadarmo a z milosti. Pre človeka, ktorý takto prežije obrátenie a dostane od Boha „nové srdce“, je potom prirodzené konať dobré skutky. Ak veríš, že Ježiš vstal z mŕtvych, pomodli sa nahlas túto modlitbu:

„Pane Ježišu, ďakujem ti, že si za mňa zomrel na kríži. Odpusti mi moje hriechy a stvor mi čisté srdce. Verím, že si vstal z mŕtvych a sedíš po pravici nebeského Otca. Prijmi ma dnes za svoje dieťa a bud' mojim Pánom a Spasiteľom. Amen.“

Ak si pozval Ježiša Krista v tejto modlitbe do svojho srdca, môžeš smelo stáť na tomto zaslúbení: „Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno“ (Ján 1:12).

Ak si prežil obrátenie, alebo máš ďalšie otázky ohľadne kresťanskej viery, budeme veľmi radi, ak nám napíšeš na našu e-mailovú adresu: slovozivota@slovozivota.sk.

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Oslovujeme
10.
výročie časopisu

Časopis *Vítazný život* vydávame už desať rokov! Niektorí mladí (a už aj starší) z nášho zboru majú vo zvyku hovoriť neslovenské, ale zato trefné, „wow!“. Až keď si človek pripomína rôzne jubileá alebo výročia, uvedomuje si, ako čas beží. V takýchto chvíľach mi obvykle napadá napomenutie zo Žalmu 90:12 „*Nauč nás tak počítať naše dni, aby sme uvodili múdrosť do srdca.*“ Bez toho, že by nás to viedlo k prílišnej nostalgii, je dobré žiť s vedomím, že našich dní je relatívne málo, a preto ich treba využívať čo najlepšie.

Desiate výročie *Vítazného života* znamená, že sme doteraz vydali 40 čísiel, čo je 80 000 jednotlivých časopisov a približne 1 280 000 strán! Prvé číslo, ktoré sme vydali na Vianoce v roku 1998, bolo dvanásťstranové a dvojfarebné. Myslím si, že to bol na ten čas celkom prelomový počin, pretože kresťanských časopisov na Slovensku nebolo, a stále nie je, veľa. Jestvujú zborové bulletin, ktoré sú určite dôležitou súčasťou cirkevného života, ale tie sú určené najmä pre členov daného spoločenstva. *Vítazný život* má však vo svojom podtitule „časopis pre všetkých kresťanov“, a presne to bolo od jeho založenia našou túžbou. Chceli sme, aby mohol byť požehnaním pre kresťanov rôznych denominácií či hnutí a tiež nástrojom pre oslovenie tých, ktorí pravdu evanjelia ešte len hľadajú.

Vítazný život je časopis, ktorý nemá ambíciu stať sa za každú cenu polemickým. Napriek tomu, že chceme informovať aj o páľčivých témach, našim hlavným zámerom je vyzdvihnúť to, čo je v Tele Kristovom dobré, vydať svedectvo o Božom milosrdenstve, odpustení hriechov a uzdravení v Jeho mene. Zároveň vám v ňom predstavujeme Božích služobníkov súčasnosti (či už v rozhovoroch alebo v medailónoch) a tiež minulosti (v krátkych profiloch). V predošlých rokoch sme do časopisu vložili rubriku *Letničná história*, v ktorej sme si pripomínali hrdinov viery 19. a 20. storočia, ktorí sa nemalou mierou zaslúžili o znovobjavenie biblických právd o Duchu Svätom a moci uzdravenia. Od roku 2007 sme pridali novú rubriku *Cirkevná história*, v ktorej sa vraciame ku koreňom kresťanskej viery a pripomíname si životy a odkaz cirkevných otcov a raných kresťanských spisov. Okrem toho prinášame kvalitné články s vyučovaním Božieho slova od našich aj zahraničných autorov, správy z domova i zo sveta a čerstvé informácie o daniach v Izraeli.

Časopis sa stal nositeľom Božieho slova aj do miest, kde sa prebudené kresťanstvo ešte len rozvíja. Spolu s kázňami na kazetách, CD nosičoch a s knihami, ktoré vydávame alebo distribuujeme, sa *Vítazný život* stal

prírodnou súčasťou mnohých rodín alebo kresťanských skupín a zborov. Ďakujeme vám za priazeň, ktorú ste nám za toto obdobie preukazovali, či už pri osobných stretnutiach alebo v listoch a e-mailoch. Úryvky z niektorých uverejňujeme v tomto čísle, veríme, že budú povzbudením aj pre ostatných čitateľov. Nech za ne patrí všetka česť a sláva Bohu!

Od roku 1998 časopis posielame všetkým odberateľom zadarmo. Náklady spojené s prípravou článkov, koncepciou, grafickou úpravou, vytlačením a distribúciou jednotlivých vydaní nesie náš zbor a verní darcovia z celého Slovenska. Každému, kto na jeho vydanie akokoľvek čiastkou prispel, chceme z celého srdca poďakovať. Za celú redakciu *Vítazného života* chcem tiež vyjadriť hlbokú vďačnosť všetkým externým prispievateľom, prekladateľom, korektorom, grafikom a fotografom z nášho zboru. Veľmi si vážime aj pomoc tých bratov a sestier, ktorí pri vyjdení každého nového čísla investujú hodiny svojho voľného času pri balení časopisu. Nech vám Boh odplatí vašu nezištnú prácu.

Verím, že v ďalšej desaťročnici bude *Vítazný život* prinášať do vašich životov ešte viac povzbudení, usmernenia, radosti a skutočného víťazného života.

Peter Čurík

Za redakciu *Vítazného života*

Pán Ježiš mi zjavil o vás videnie, videla som Ježišovu tvár obrátenú smerom k vám a veľmi pekne sa usmieval a vy ste sa na neho pozerali a boli ste veľmi šťastní. Pán Ježiš vám zaslal také zlaté tehličky (samozrejme, je to myslené tak, že budete veľmi požehnaní v nejakej oblasti). Zároveň sa vám chcem poďakovať za vaše krásne kázne, ktoré sú skutočne pomazané. Ďakujeme Ježišovi za takých pastоров ako ste vy, ktorí naozaj milujú Boha srdcom.

Mariana

Mám 20 rokov a som z východu Slovenska. Chcel by som sa vám poďakovať za tie vaše audio kázne. Sú úžasné! Som rád, že si ich môžem vypočuť. Ste ten najlepší kazateľ, akého som kedy počul.

Martin

Je nespochybniteľné, že máte mohutné Božie požehnanie. Dá sa vidieť, dá sa cítiť, dá sa niekedy až „hmatateľne vnímať“. Môžem zodpovedne prehlásiť, že takú moc Ducha Božieho ako cez vaše audio a video nahrávky som zatiaľ neprežil nikde inde.

Pavol

Som rada, že váš zbor sa stará o šírenie evanjelia a povzbudenie kresťanov cez časopis *Vítazný život*.

Anika

Som v absolútnom úžase, ako kázané slovo skrže vás oživa. Vaše kázne mi veľmi pomáhajú, keď sa cítim „dole“. Nepoznám vás síce osobne, ale cítim, že veľmi milujete ľudí a ešte viac nášho Pána. Je to úžasné s akou vášňou kázate Božie slovo.

Valéria

Vďačím Bohu za to, že ste. Ste úžasná cirkev. Keby naši kňazi takto kázali v kostoloch ako vy, cirkev by bola úžasne iná. Milujem vaše kázne na webe. Priniesli do môjho života veľa svetla a požehnaní.

Viera

Ďakujem veľmi pekne dopredu a musím Vám povedať, že by ste neverili, ale vďaka tým piesňam (CD chvál) som dnes mala kostol v mojej učtárni. Som tu často sama a práve robím účtovnú uzávierku za firmu a mám veľmi veľa roboty, ktorej som sa dnes ráno doslova ľakala, lebo je to robota na celé mesiace. A potom pri tých chválach prišiel Duch Svätý do učtárne a ja som stihla viac roboty ako inokedy a ešte k tomu pri plnej radosť z Pána i dokonca z tej roboty!

Adriana

Pán Čuřík, pravidelne počúvam vaše kázne, ktoré máte na internete. Mnohokrát ku mne cez ne Pán prehovoril. Prinášajú povzbudenie a ukazujú cestu. Aj kázne pastora Hunčára a ďalších služobníkov sú dobré. Škoda, že nebývam niekde na okolí, rada by som zašla do vášho zboru.

Ludmila

Zdravím moji milovaní! Vďaka Bohu za vašu službu, aj za vydavateľskú činnosť. Chcem povedať len krátke svedectvo, ako sa Pán skrže toho dotýka ľudí. Môj ocko v Pána neverí. Pre chvály u nás doma nikdy nebol priestor. Musela som ich vypnúť vždy, keď som nebola doma sama. Odkedy však počul úryvok z CD *Náš Boh je mocný* (mimochodom moje obľúbené), stále dookola ho počúva. Verím, že Pán sa ho skrže tieto chvály mocne dotýka. Neplánujete náhodou vydať ďalšie CD chvál? Pán nech vás mocne žehná a priznáva sa ku vám v každom čase.

Simona

Som veľmi rád, že som mohol poznať vaše kázne! Veľmi mi pomáhajú k rastu a nielen mne... Pastor Peter, chcem ťa povzbudiť, že robíš naozaj dobrú prácu, ktorá je naozaj vplyvná aj pre iné mestá ako BA. Veľmi rád by som váš prišiel pozrieť, ak to bude niekedy možné, alebo ak budete mať cestu k nám na východ Slovenska, veľmi rád by som sa stretol a porozprával. Prajem tebe aj zboru veľmi veľa Požehnaní a múdrosti!

Erik

Ďekuji vám, vašemu vydavateľstvu Slovo života, že mi i doposud posílate váš časopis pro všechny křesťany – *Vítazný život*. Váš časopis se mi velice líbí, všechny reportáže a svědectví včetně. Přeji vám mnoho úspěchů!

Libuše

Náš 7-ročný syn Julko dostal pod stromček knižku Ako Janko Orišok porazil draka. Bola to prvá kniha, ktorú prečítal sám. Zaujala ho natoľko, že sa od nej takmer neodtrhol. Prečítal ju za jeden a pol dňa a celé prázdniny sa k nej vracal. V týchto dňoch ju čítava pred spaním nahlas celej rodine. Je skvelá. Želáme vám veľa úspechov a tešíme sa na druhý diel – Drakozdrapa.

Rodina K.

Biblická škola už v plnom prúde

Po dlhom čase príprav konečne nadišiel deň D, 16. september. Biblická škola s denným vyučovaním sa začala! Máme 56 študentov z rôznych krajín. Najpočetnejšiu skupinu tvoria, pochopiteľne, Slováci, okrem nich máme desať študentov z Českej republiky, troch z Rakúska a jednu študentku z Bulharska. Prvý mesiac prešiel a prvé ohlasy od študentov sú veľmi pozitívne.

Peter z Modry to zhodnotil takto: „Biblická škola je pre mňa veľkou výzvou. Jeden mesiac v biblickej škole mi dal viac ako rok chodenia na nedeľné zhromaždenia.“

Aj Anete z Pardubic sa v biblickej škole veľmi páči: „Boh mi odkrýva svoje slovo úplne novým spôsobom. Mám väčšiu túžbu čítať Bibliu. Mám pocit, že

Boha poznám viac ako predtým a viac a viac si uvedomujem, že jeho láska je odpoveďou na všetky moje otázky.“

Na biblickej škole sa zišli kresťania, ktorí pochádzajú z rôznych cirkví. Okrem vyučovania sa cez týždeň stretávajú v skupinách a podieľajú sa tiež na rôznych evanjelizačných aktivitách. Učitelia okrem vyučovania na biblickej škole niekedy slúžia v našich zboroch v Bratislave či v iných mestách, ale často tiež v iných cirkvách na Slovensku alebo v zahraničí. Božie slovo tak môžu počuť od týchto obdarovaných služobníkov aj mnohí iní, ktorí sa na biblickú školu neprihlásili.

A čo na to všetko hovorí dekan biblickej školy Martin Hunčár? „Cítim sa ako vo sne, ktorý sa stal realitou.

Takúto biblickú školu sme si dlho priali a zrazu je tu. Zo študentov mám radosť, myslím, že už teraz je na nich radiet' zmenu. Zároveň ma teší, ako sa mnohí z nich samostatne dokázali postarať o ubytovanie či zohnať si prácu. Musím tiež povedať, že máme skvelý tím. Na začiatku bolo práce viac ako dosť, ale vďaka Bohu, zvládli sme to. Okrem mňa je na plný úväzok zamestnaná Mirka Mišková, čiastočne tiež vypomáha Katka Čuříková a pastor Peter Čuřík je jedným z učiteľov. Vyučoval evanjelizáciu a myslím, že v ničom nezaostal za svojimi zahraničnými kolegami. Verím, že vytrváme verne až do konca. A pre tých, ktorí si nemohli dovoliť prísť tento rok, mám dobrú správu: Biblickú školu otvárame aj o rok v septembri.“

Christian Åkerhielm

Z aristokrata vedúci misijnej práce Slova života

Christian Åkerhielm je riaditeľom misijného oddelenia cirkvi Slova života v Uppsale a jedným z oblastných pastorov tamojšieho zboru. Sám je skúseným dlhoročným misionárom. V tejto oblasti je vynikajúcim odborníkom po praktickej i teoretickej stránke. Pôsobil prevažne v republikách bývalého Sovietskeho zväzu a na Sibíri. Na biblickej škole vyučoval predmet *Autorita veriaceho* a ešte príde prednášať na tému *Cirkev živého Boha*. Počas jeho návštevy v Bratislave sme s ním urobili rozhovor.

Christian, o tebe je známe, že pochádzaš zo švédskej aristokratickej rodiny. Ako si sa obrátil k Bohu?

Pochádzam z rodiny švédskych barónov. Avšak to, že niekto pochádza z aristokratickej rodiny, nie je dnes vo Švédsku ničím špeciálnym. Inak tomu bolo ešte pred 100 rokmi. V našej rodine sa zachovávali určité tradície, medzi iným, že sme minimálne dvakrát do roka navštevovali švédsku cirkev. Ako malý chlapec som bol konfirmovaný, avšak hoci som vedel, že Boh existuje, osobne som ho nepoznal. Asi najväčší vplyv na mňa malo, že keď som mal 18, môj najlepší priateľ sa obrátil ku Kristovi.

Momentálne pôsobíš ako riaditeľ Misijného oddelenia cirkvi Slova života v Uppsale vo Švédsku. Ako si sa k tejto pozícii vlastne dostal?

V roku 1985 som prišiel do biblickej školy v Uppsale. Už dávnejšie som si bol vedomý toho, že kresťania sú povolani k Veľkému poslaniu. Počas štúdia na biblickej škole som sa zúčastnil viacerých misijných výjazdov, no vtedy som ešte ani len netušil, že raz skončím v tejto pozícii. V roku 1990 som sa stal jedným z kazateľov Cirkvi Slova života v Uppsale a zároveň som začal cestovať po východnej Európe a Rusku. Asi po roku a pol sme sa spolu s rodinou presťahovali do bývalého Sovietskeho zväzu, kde sme zostali po dobu siedmich rokov. Keď som sa vrátil do Uppsal, znova som sa zapojil do misijnej práce, až som dorástol do tejto pozície.

Mohli by sme povedať, že si misionárom telom i dušou. Ako by si ty definoval povolanie misionára?

Ježiš síce vykúpil každého jednotlivca, avšak nie každý si je toho vedomý. Preto musíme hlásať evanjelium. No evanjelizáciu vidím len ako taký prvotný krok, mohli by sme povedať „pôrod“. Ježiš nám v Matúšovi 28 prikázal, aby sme tých, čo sa obrátia, vyučovali vo všetkom, čo nám prikázal a činili z nich učeníkov. Tento proces si niekedy vyžaduje dlhší čas, ktorý zahŕňa vzdelávanie a tréningovanie miestnych pastorov.

Čo by si poradil zvlášť mladým ľuďom, ktorí majú túžbu stať sa misionármi?

Mladí ľudia majú jednu veľkú výhodu. Väčšiu časť svojho života majú stále pred sebou ako nepopísanú stránku. Všetko závisí od rozhodnutí, ktoré urobia, čo v sebe nesie veľkú zodpovednosť. Nemajú ešte toho veľa, čo by mohli ľutovať. Preto by som im chcel poradiť, aby urobili rozhodnutia, ktoré ich urobia šťastnými aj po tom, keď sa o pár rokov spätne pozrú na svoj život. Keď si budú môcť povedať, že tento život nežili len pre seba, ale investovali do ľudských duší. Okrem toho, každý profesionál, či už to je lekár alebo pilot, musí prejsť určitým tréningom. V prípade misionára by som určite odporučal absolvovanie biblickej školy a následne nejaký druh misijného tréningu. Napríklad záujemcovia o misijné povolanie v zbere Slova života v Uppsale sú obvykle vysielaní na dva až tri mesiace na misijné pole, kde sa môžu bližšie oboznámiť s faktom, čo to znamená slúžiť ako misionár. A pokiaľ niekto zvažuje celoživotné povolanie misionára, teologický tréning by mohol byť veľmi vhodný.

Čo je podľa teba pravdepodobne tou najdôležitejšou vecou v živote kresťana a na druhej strane tou najnebezpečnejšou?

Ako som už spomenul, sú to práve naše rozhodnutia, ktoré sú veľmi dôležité. Ak sa rozhodneme ísť svojou vlastnou cestou, dostane nás to ďalej od Pána, ak mu však dáme právo, aby nás viedol, tak nám pomôže vydať sa správnym smerom. Boh od nás nevyžaduje okamžitú dokonalosť. Výrok Orala Robertsa, ktorý je zakladateľom ORU, univerzity v Tulse v Oklahome a bol dôležitým evanjelistom 50-tych a 60-tych rokov dvadsiateho storočia, to vystihuje veľmi presne: „Počas svojho života som urobil mnoho chýb, ale popritom všetkom som poslúchol Boha.“

Myslíš si, že misijné povolanie je viac všeobecné v zmysle Veľkého poslania alebo by sme naopak mali čakať, až prijmeme povolanie pre konkrétnu krajinu?

Nakoľko Ježiš zveril Veľké poslanie cirkvi, je platné pre každého veriaceho bez výnimky. Byť povolaný do určitej krajiny bolo špecifikom asi tak pred 100-200 rokmi. Myslím si však, že je tiež správne byť vnímavý na smer, ktorým Boh momentálne vedie cirkev a zapojiť sa doň. Nadovšetko je dobré byť vždy v pohybe, podobne ako apoštol Pavol a radšej dovoliť Bohu, aby nás zastavil, ak náhodou ideme nesprávnym smerom. Keď bol na ceste do Bitýnie, Duch Boží ho zastavil a nasmeroval ho do Macedónie (Skutky 16).

Ako vidíš misijnú prácu v Číne o päť rokov odtiaľ a akú stratégiu vyvíja

cirkev Slovo života vo Švédsku práve v tejto oblasti?

Čína je úžasná krajina, ktorá prešla neuveriteľnými zmenami. Zažila históriu veľkých prebudení i totalitný režim Mao Tse Tunga. Počet kresťanov vzrástol z milióna na súčasných približne sto miliónov. Misijná práca cirkvi Slovo života sa zameriava predovšetkým na vyučovanie Slova viery, najmä prostredníctvom tréningov kresťanských vedúcich. Božie slovo tiež šírimo pomocou traktátov, literatúry a DVD nosičov.

Domnievaš sa, že v tomto procese budú viac zapojení kresťania z ázijských krajín, ako napr. India, či Čína, alebo to budú naopak najmä samotní európski kresťania, ktorí prevezmú iniciatívu?

Približne pred sto rokmi bola cirkev vo svete väčšinou biela, čo sa však dnes rapidne mení. Určite prijmemo veľa pomoci od kresťanov, či už z Číny alebo z Afriky, avšak ako Európania máme za prebudenie na našom kontinente najväčšiu zodpovednosť. Zaujímavosťou je napríklad skutočnosť, že pri našich evanjelizačných aktivitách v Uppsale sú emigranti v meste oveľa viac otvorení voči evanjeliu ako samotní Švédi.

Ako misionár si navštívil mnohé krajiny a kultúry. O misionároch je známe, že veľakrát musia byť rôzne veci. Čo je pravdepodobne tým „najzaujímavejším“ jedlom, ktoré si okúsil?

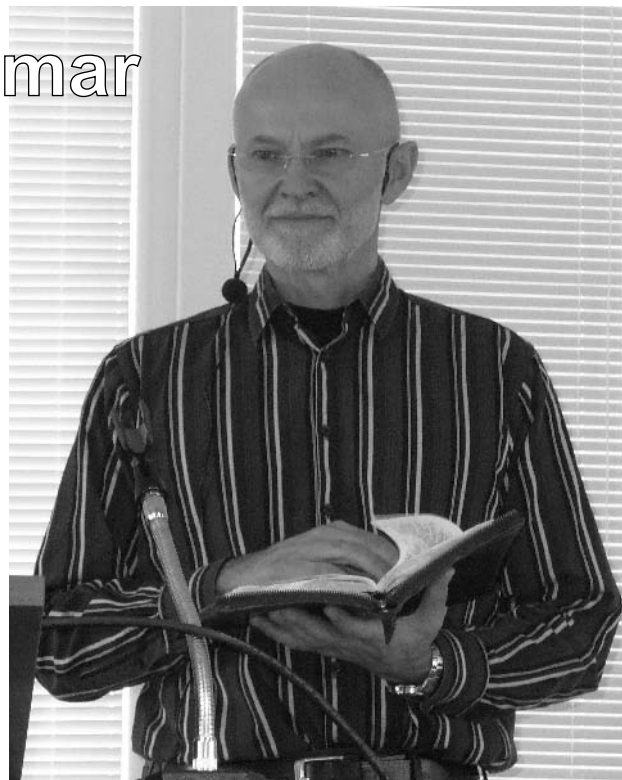
No, jedol som už všeličo... (Smiech...) Napríklad v Číne mi ponúkli ako pochúťku medúzy. Spomínam si tiež, ako sme sa raz s domácimi kresťanmi v Malajzii vybrali na lov veľkých ropúch, ktoré mali rozmery okolo pol metra. Našťastie nás vtedy niekto odvolal kázať, takže z lovu nič nebolo. Avšak vo všeobecnosti si užívam jedlo v rôznorodých kultúrach a dobrý misionár by sa mal naučiť byť všetko, čo mu predložia.

*Otázky kládla
Mirka Miškovicová*

UČITEL' BIBLICKEJ ŠKOLY

Svante Rumar

Je teológom a skúseným učiteľom na biblickej škole a aj na univerzite Slova života. Svante Rumar je hlavne expertom na problematiku Izraela a Blízkeho Východu. Zvykne tiež vyučovať epištolu Rimanom, a tiež kresťanskú etiku. Na biblickej škole vyučoval predmet Dôveryhodnosť Biblie a ešte bude vyučovať o Izraeli.

Ako som našiel Krista

Bolo to v roku 1972, kedy som študoval teológiu na univerzite v Uppsale. Nachádzal som sa práve v stave, keď som bol totálne unavený z celého kresťanstva a plánoval som raz a navždy opustiť kresťanské náboženstvo a vydať sa úplne iným smerom – veľmi som uvažoval nad judaizmom. Bolo to práve v tom čase, keď som raz po pravidelnej večernej luteránskej omši stretol dievča menom Birgitta Nillsonová, ktorá sa neskôr vydala za Ulfa Ekmana. Poznali sme sa už dávnejšie, avšak nestretli sme sa viac ako 2 roky. Zistil som, že na večernú bohoslužbu prišla len kvôli tomu, že vedela, že tam budem. Prvé, čo mi povedala, bolo: „Ahoj, Svante! Ježiš ťa miluje!“ Pri rozhovore s ňou som sa dozvedel, že práve prijala Krista, čo ma šokovalo. Spolu s ďalšími z jej priateľov sme pokračovali v rozhovore o Bohu

hlboko do noci. Ja, ako skúsený teológ, som sa snažil odzbrojiť ich argumenty a celkom sa mi to aj darilo až do momentu, keď jedna žena na mňa vychrlila: „Je ťažké hovoriť o Duchu Svätom, keď ho nepoznáš.“ Mojou prvou reakciou bol hnev a rozhorčenie, avšak uvedomil som si, že má vlastne pravdu. Nemohol som celú noc na to stretnutie zabudnúť. V tú noc som volal na meno Ježiš a Biblia hovorí, že každý, kto volá na meno Ježiš, bude zachránený. Aby som mal istotu, že ma naozaj počul, tak som sa radšej modlil túto modlitbu až trikrát! Po tejto skúsenosti som mal ešte mnohé výkyvy, avšak vďaka neuveriteľnej trpezlivosti a láske týchto nových kresťanov, som neodíšiel od Pána. Vedel som, že ma nikdy neodsúdia, a že sa na nich môžem kedykoľvek obrátiť.

Zuzana Štefečeková

Zuzka, povedz nám prosím najskôr niečo o sebe a svojej rodine.

Pochádzam z Nitry a mám 24 rokov. Mám dve staršie sestry.

Ako si sa dostala ku streľbe?

Trap nebola disciplína, ktorej by som sa venovala hneď od začiatku. Bola to taká kľukatá cesta. V šiestich rokoch som to skúšala s tenisom, ale nakoľko beh nie je moja silná stránka, nevydržalo mi to dlho. Prešla som aj inými športmi, ale žiadny mi z toho či oného dôvodu nevyhovoval. Nakoniec mi otec navrhol: „Už sme vyskúšali takmer všetko a čo tak trap?“ Teda ako 12-ročná som po prvýkrát vyrazila na strelnicu. A neuveriteľné – začalo sa mi dariť. I keď je to možno nie práve najobvyklejšia športová disciplína pre dievča, mňa trap naozaj chytil za srdce.

Aké sú tvoje doterajšie úspechy v streľbe?

Samozrejme, zatiaľ tým najväčším úspechom je strieborná medaila z Olympijských hier v Pekingu. Okrem toho som získala pár víťazstiev vo svetovom pohári, druhé a tretie miesto na majstrovstvách Európy a tretie miesto v majstrovstvách sveta v trape.

Bola si niekedy na poľovačke? Ulovila si niečo?

No, priznám sa, na poľovačke som bola asi tak dvakrát. Ale zverina sa ma určite

Strieborná z Pekingu

Boh je so mnou

nemusi báť (...smiech). Nie som ten typ, ktorý zabije všetko, čo sa hýbe. Hoci som dobrým strelcom, počas poľovačky sa väčšinou len prechádzam. Mojm mottom totiž je nebrať nikomu život, pokiaľ nezomieram od hladu.

Ako prebieha taký tréning strelca?

Obvykle máme pred každými veľkými pretekmi týždenný intenzívny tréning, po ktorom nasleduje pár dní na oddych. Samotný tréning sa skladá z 5-6 položiek, čo predstavuje asi 150 terčov. Niekedy však trénujem aj na 350 terčov denne. To je dosť náročné, ak si uvedomíte, že samotná puška váži okolo 3,8 kg a spätný náraz výstrelu má 20 kg. Počas každého tréningu sa snažíme zistiť a odstrániť akýkoľvek technický problém, ktorý sa môže vyskytnúť napr. chybný postoj, či držanie pušky.

Akú úlohu zohráva v tejto disciplíne talent?

Povedala by som, že i keď je určitý talent dôležitý, musí byť v symbióze s „tvrdou drinou“. Ak máte talent, ten bez seriózneho tréningu po čase vyprchá. A naopak ak máte tvrdý tréning, avšak bez talentu, stratíte motiváciu a skôr či neskôr s trapom skončíte.

Aké to bolo na olympiáde? Mala si trénu?

No, musím sa priznať, že veru mala. Tlak bol hlavne z toho, že som chcela dosiahnuť čo najlepší výsledok a vedela som, že to bude sledovať množstvo ľudí, ktorí ma poznajú. Avšak ihneď, ako sa začala súťaž, všetko to napätie opadlo a ja som sa sústredila už len na terč.

Aký je tvoj vzťah k Bohu a ako ti pomáha v tvojej disciplíne?

Boha považujem nielen za svojho Otca, ale i Priateľa. Predtým, ako som sa obrátila, som sa cítila veľmi sama. Ale teraz viem, že je so mnou. Bez ohľadu na

to, či som šťastná alebo nešťastná, spokojná, či nespokojná. Okrem toho pred každou súťažou sa snažím vnímať Jeho prítomnosť. Najprv sa len tak prechádzam po strelnici a spievam mu chvály. Bolo tomu tak i v Pekingu. Ďakovala som mu za Jeho prítomnosť, pokoj a silu. Niekedy vyslovene vnímam, že je tam, že je so mnou.

Ako si sa dostala do zboru Slovo života?

Najprv tam začala chodiť moja sestra Vierka s manželom, avšak i keď ma od začiatku pozývali, aby som išla niekedy s nimi, dlho som odmietala. Ale nakoniec ma predsa len presvedčili. A teraz je to môj duchovný domov.

Ako sa zmenilo dievča, ktoré žilo v ústraní a po úspechu sa stalo známym?

Je to zvláštny pocit, s ktorým som sa nikdy predtým nestretla. Avšak uvedomujem si, že je to určitý „boom“, ktorý potvrdá možno tak 2-3 týždne a potom opadne. Zaujímavé je, že ľudia, s ktorými som nebola v kontakte 6-12 rokov sa zrazu objavajú a vyhlasujú o sebe, že sú moji najlepší priatelia. To je niekedy až komické.

Čo študuješ a čím by si sa chcela stať po ukončení štúdia?

Som študentkou 4. ročníka Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave a študujem odbor Sociálna práca - Misia/charita. Štúdium trvá 5,5 roka. Mojm snom je po skončení školy odísť na misiu do niektorej z rozvojových krajín a byť súčasťou nejakého sociálneho projektu.

Aké sú tvoje najbližšie plány?

Momentálne sa snažím použiť toto víťazstvo k Božej sláve aj tým, že sa chcem stretávať s mladými ľuďmi a rozprávať sa s nimi o Bohu. ■

John Maxwell

21 zákonov vodcovstva

Úryvok z vybranej kapitoly: **Zákon navigácie**

Pri kormidle lode môže sedieť ktokoľvek, ale na vytýčenie kurzu treba vodcu

V roku 1911 sa dve skupiny objaviteľov vydali na neuveriteľnú misiu. Hoci ich stratégie a trasy boli rôzne, vedúci tímov mali ten istý cieľ: byť ako prví v dejinách na južnom póle. Ich životné príbehy sú ilustráciou života a smrti v súvislosti so zákonom navigácie.

Jednu skupinu viedol nórsky objaviteľ Roald Amundsen. Iróniou je, že Amundsen pôvodne nezamýšľal ísť na Antarktídu. Túžil byť prvý na severnom póle. Keď však zistil, že v tom ho už prekonal Robert Peary, Amundsen zmenil svoj cieľ a namieril si to na druhý koniec zeme. Sever či juh, vedel, že jeho plány sa vyplatia.

AMUNDSEN STAROSTLIVO VYTÝČIL KURZ

Skôr, ako sa jeho tím vôbec vydal na cestu, Amundsen cestu krvopotne naplánoval. Naštudoval si metódy Eskimákov a iných skúsených arktických cestovateľov a vyšlo mu, že najlepšie bude prepraviť všetko vybavenie a zásoby na psích záprahoch. Keď dával dokopy svoj tím, vybral si zručných lyžiarov a psovodov. Mal jednoduchú stratégiu. Väčšinu práce odvedú psy a skupina prejde každý deň za šesť hodín pätnásť až dvadsať míľ. To umožní psom aj ľuďom mať každý deň dostatok oddychu pred ďalšou cestou.

Amundsenova prezieravosť a pozornosť na detaily bola neuveriteľná. Pozdĺž plánovanej trasy umiestnil a uskladnil niečo zo zásob, takže nemuseli niesť všetko so sebou celú cestu. Zadovážil svojmu tímu tie najlepšie prístroje. Amundsen starostlivo zvážil všetky možné aspekty expedície, premyslel ich a podľa toho všetko naplánoval. A vyplatilo sa. Najväčším problémom, ktorý ich po ceste postrelol, bola infekcia v zube, ktorý potom museli jednému členovi tímu vytrhnúť.

SCOTT PORUŠIL ZÁKON NAVIGÁCIE

Druhý tím viedol britský námorný dôstojník Robert Falcon Scott, ktorý už predtým vykonal určité objavy v antarktckej oblasti. Scottova expedícia bola úplným opakom Amundsenovej. Namiesto psích záprahov sa Scott rozhodol použiť motorové sane a poníky. Problémy začali, keď motory sani prestali fungovať už po piatich dňoch cesty. V extrémnych teplotách sa ani ponikom nedarilo dobre. Keď dosiahli úpätie Antarktckých hôr, všetky úbohé zvieratá museli zabiť. Napokon členovia expedície sami museli ťahať stokilové sane. To teda bola namáhavá práca!

„Vodca je ten, kto vidí viac ako ostatní, kto vidí ďalej ako ostatní a kto vidí skôr ako ostatní.“
– Leroy Eims –

Scott nevenoval prílišnú pozornosť ani ďalšej výbave tímu. Ich oblečenie bolo navrhnuté tak zle, že všetci mali omrzliny. Jeden muž potreboval každé ráno hodinu len na to, aby dostal čizmy na svoje opuchnuté nohy postihnuté gangrénou. Všetci trpeli „snežnou slepotou“, lebo Scott zadovážil nevhodné okuliare. Na dôvažok, stále mali nedostatok jedla a vody. Aj to bolo dôsledkom Scottovho chabého plánovania. Sklady zásob, ktoré Scott po ceste zriadil, neboli dobre pripravené, boli ďaleko od seba a často zle označené, a tak bolo ťažké ich nájsť. Nakonko mali stále nedostatok paliva na topenie snehu, všetci boli dehydrovaní. Ešte horšie bolo, že Scott sa v poslednej chvíli rozhodol zobrať piateho člena, hoci zásoby boli pripravené len pre štyroch.

Po desiatich týždňoch, v ktorých prešli osemsto zničujúcich míľ, Scottova vyčerpaná skupina dorazila na južný pól 17. januára 1912. Našli tam nórsku zástavu vejúcu vo vetre a list od Amundsena. Druhý, dobre organizovaný tím, ich predbehol do cieľa o viac ako mesiac!

AK NEŽIJEŠ PODEA ZÁKONA NAVIGÁCIE...

Scottova expedícia na južný pól je typickou ukázkou vodcu, ktorý nedokáže navigovať svoj tím. Putovanie späť však bolo ešte horšie. Scott a jeho muži hladovali a treli biedu, ale Scott, do samého konca neschopný navigácie, nebral ohľad na ich stav. Hoci čas bežal a zásoby sa zúfalo stenčovali, Scott trval na tom, aby nazbierali a zobrali so sebou dvadsať kíľ geologických vzoriek. Vyčerpaní muži teda mali čo niesť.

Skupina pokračovala pomalšie a pomalšie. Jeden muž upadol do mdlôb a zomrel. Druhý, Lawrence Oates, bývalý armádny dôstojník, ktorý sa mal pôvodne starať o poníky, mal také ťažké omrzliny, že všetko bolo preňho veľmi ťažké. Keďže nadobudol presvedčenie, že ohrozuje prežitie ostatných, zámerne vošiel do snehovej búrky, aby ich viac nezdržoval. Predtým, než odišiel zo stanu do fujavice, povedal: „Idem trochu von. Možno sa chvíľu zdržím.“

Scott a zvyšní dvaja členovia jeho skupiny sa dostali len o niečo ďalej na sever, kde sa vzdali. Cesta späť trvala už dva mesiace a ešte stále boli 150 míľ od svojej základne. Tam aj zomreli. Ich príbeh poznáme len preto, lebo posledné hodiny strávili nad svojimi denníkmi. Medzi Scottovými poslednými slovami stálo: „Zomrieme ako muži. Myslím, že to ukáže, že duch odvahy a sily vydržať ešte z našej rasy nevymrel.“¹ Scott mal odvalu, nemal však vodcovské schopnosti. Pretože nebol schopný žiť

podľa zákona navigácie, on a jeho spoločníci podľa tohto zákona zomreli.

Nasledovníci potrebujú vodcov schopných efektívnej navigácie. Keď čelia situáciám na rozhraní života a smrti, táto potreba až bolestne vychádza na povrch. Ale aj ak následky nie sú vážne, potreba zostáva veľká. Pravdou je, že takmer ktokoľvek môže sedieť pri kormidle lode, ale na vytýčenie kurzu treba vodcu. To hovorí zákon navigácie.

NAVIGÁTORI VIDIA VPRED

Bývalý predseda spoločnosti General Electric Jack Welch tvrdí: „Dobry vodca zostáva sústredený... Riadiť svoj smer je lepšie ako byť riadený svojím smerom.“ Welch má pravdu, avšak lídri, ktorí navigujú, robia ešte viac, než len riadia smer, ktorým oni aj ich nasledovníci idú. V myslí vidia celú cestu skôr, ako vyplávajú z prístavu. Majú víziu, ako sa dostať do cieľa, chápu, čo to bude vyžadovať, vedia, koho budú potrebovať v tíme, aby boli úspešní a rozoznávajú prekážky dávno predtým, než sa objavia na horizonte. Leroy Eims, autor knihy *Buď takým vodcom, akým máš byť*, píše: „Vodca je ten, kto vidí viac ako ostatní, kto vidí ďalej ako ostatní a kto vidí skôr ako ostatní.“

Čím je organizácia väčšia, tým jasnejšie musí vedúci vidieť vpred. Je to tak, lebo veľkosť čelného skla obmedzuje opravy kurzu počas letu. A ak sa vyskytnú chyby v navigácii, ovplyvní to oveľa viac ľudí ako vtedy, keď vodca cestuje sám alebo len s niekoľkými ľuďmi. Katastrofa známa z filmu Jamesa Camerona z roku 1997 *Titanic* bola výstižným príkladom tohto problému. Posádka nevidela dostatočne dopredu, aby mohla zbadieť ľadovec, a nemohli manévrovať tak, aby sa mu vyhli, keď ho už zbadali, lebo loď bola veľká. Výsledkom bolo, že viac ako tisíc ľudí prišlo o život.

KAM VODCA IDE...

Prvotriedni navigátori majú vždy na mysli, že od nich a ich schopnosti stanoviť správny kurz sú závislí iní ľudia. Čítal som postreh Jamesa A. Autryho v jeho knihe *Život a práca: Manažér hľadá zmysel, ktorý ilustruje túto myšlienku*. Píše, že občas sa môžeme dopočuť o havárii štyroch vojenských lietadiel, ktoré letia spolu

v jednej formácii. Dôvod, prečo havarujú všetky, je takýto: Keď prúdové bojové lietadlá letia v skupinách po štyroch, jeden pilot – vodca – určuje, kam budú letieť všetky. Ostatné tri lietadlá letia podľa vedúceho pilota, pozorujú ho a nasledujú, kamkoľvek letí. Akýkoľvek pohyb spraví, ostatní ho spravajú spolu s ním. Platí to, či sa vznášajú v oblakoch, alebo vrazia do vrcholku hory. Skôr, než dobrý vodca vezme svojich ľudí na cestu, prechádza procesom, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby bola čo najväčšia šanca na úspech:

NAVIGÁTORI ČERPÁJÚ Z MINULÝCH SKÚSENOSTÍ

Každý minulý úspech či zlyhanie, ktoré sme zažili, môže byť cenným zdrojom informácií a múdrosti – ak to dovoľíme. Úspech nás učí, čo dokážeme, a dáva nám istotu. Ale naše zlyhanie nás často naučia ešte viac. Odhaľujú mylné predpoklady, trhliny charakteru, chyby v úsudku a zlé pracovné metódy. Iróniou je, že mnohí ľudia svoje zlyhanie nenávidia do takej miery, že ich radšej rýchlo zakryjú, než aby ich analyzovali a poučili sa z nich. Ako vysvetľujem v mojej knihe *Zlyhaj smerom vpred*, ak sa nepoučíme zo svojich chýb, budeme zlyhávať zas a zas.

Prečo vôbec hovorím o niečom, čo je také samozrejmé? Pretože väčšina prirodzených vodcov sú aktívni ľudia. Majú tendenciu dívať sa vpred – nie vzad – robiť rozhodnutia a ísť stále ďalej. Viem to, lebo je to aj moja tendencia. Ale aby sa vodcovia stali dobrými navigátormi, potrebujú venovať čas tomu, aby sa poučili zo svojich skúseností. Práve preto som si rozvinul disciplínu v reflektívnom uvažovaní. Podrobne o tom píšem v knihe *Mysli tak, aby si sa zmenil*, ale dovoľte mi aj tu vymenovať aspoň zopár výhod reflektívneho myslenia. Reflektívne myslenie nám

- dáva správnu perspektívu,
- dáva nášmu myšlienkovému životu emocionálnu celistvosť,
- zvyšuje našu istotu v robení rozhodnutí,
- vyjasňuje celkový obraz a
- z dobrej skúsenosti robí cennú skúsenosť.

Každý z týchto bodov pre dobrého lídra znamená veľkú výhodu pri plánovaní ďalších krokov tímu či organizácie.

NAVIGÁTORI SKÚMAJÚ PODMIENKY SKÔR, AKO UROBIA ZÁVÄZOK

Čerpať zo skúseností znamená dívať sa do vnútra. Skúmať podmienky znamená dívať sa von. Žiadny dobrý vodca nič nenaplánuje bez toho, aby dobre nepreskúmal aktuálne podmienky. To by bolo, ako napnúť plachty smerom k príboju alebo stanoviť kurz priamo do hurikánu. Dobrí navigátori spočítajú cenu predtým, než urobia záväzok za seba či za druhých. Skúmajú nielen merateľné faktory ako financie, zdroje či talenty, ale aj tie nehmateľné ako načasovanie, morálka, spád udalostí, kultúra a podobne. (Viac o tom uvediem v rámci zákona intuície a zákona načasovania).

NAVIGÁTORI POČÚVAJÚ, ČO VEDIA DRUHÍ

Bez ohľadu na to, koľko sme sa naučili z minulosti, nikdy to nie je všetko, čo potrebujeme pre prítomnosť. Bez ohľadu na to, akými dobrými vodcami sme, sami nikdy nemáme všetky odpovede. Práve preto prvotriedni navigátori získavajú informácie z mnohých zdrojov. Napríklad Roald Amundsen sa pred svojou expedíciou na južný pól naučil od amerických domorodcov v Kanade, ako sa teplo obliekať a ako prežiť v arktickom

Bez ohľadu na to, koľko sme sa naučili z minulosti, nikdy to nie je všetko, čo potrebujeme pre prítomnosť.

prostredí. Tieto zručnosti a skúsenosti znamenali pre jeho tím na Antarktíde rozdiel medzi zlyhaním a úspechom.

Vodcovia-navigátori získavajú svoje myšlienky z mnohých zdrojov. Počúvajú členov svojho tímu. Rozprávajú sa s ľuďmi vo svojej organizácii, aby zistili, čo sa deje s koreňmi pod zemou. A tiež trávia čas s vodcami mimo svojej organizácie, ktorí im môžu poradiť. Vždy premýšľajú tak, že sa spoliehajú na tím, a nie sami na seba.

Umenie ako platforma pre oslovenie mladých

Herec Ben Harney, držiteľ ceny *Tony Award* za divadelné výkony, vyučuje životné a biblické princípy pomocou hereckého umenia. So svojou manželkou založil divadelnú skupinu, ktorá sa nazýva *Všetkými prostriedkami zachráň niektorých* (BAMSS). Produkcia je financovaná na základe partnerstva s miestnymi organizáciami, verejnými školami a brooklynským cirkevným zborom *Christian Cultural Center* (CCC), ktorého je Harney členom.

Keď Ben v roku 1982 získal ocenenie *Tony Award*, vôbec neočakával, že by jeho profesia mohla byť zlučiteľná s povolaním do služby. V Krista uveril v roku 1979, po období, v ktorom skúmal rôzne náboženské systémy. Čoskoro nato

začal v divadle biblické štúdium s niekoľkými kolegami, ktoré sa napokon rozrástlo na niekoľko stoviek ľudí v miestnej cirkvi.

V roku 1988 sa Ben ešte stále usiloval o kariéru na Broadway a v Hollywoode, no začal vnímať, že v jeho živote prichádza nové obdobie. „Pán mi povedal, že to je uzavretá kapitola a ja som oficiálne oznámil, že končím,“ spomína si Harney. Napriek tomu, že mu neustále prichádzali ponuky, vytrval vo svojom rozhodnutí a očakával, že nastúpi do služby na plný úväzok. „A potom sa to stalo,“ hovorí Harney. „Uvedomil som si, že spôsob, akým ma Pán chce použiť, bude netradičný.“

A. C. Bernard, pastor dvadsať-sedemtisícového zboru CCC, kde Harney vedie divadelné oddelenie dospelých, hovorí, že kresťania potrebujú „vykúpiť späť“ aj oblasť umenia. „Žijeme v generácii obrazu a zvuku a umenie sa týka oboch týchto oblastí. Dáva mladým príležitosť na kreatívne vyjadrenie, ktoré je prospešné všetkým. Môže sa stať dôležitou platformou práve na oslovenie mladých ľudí.“

Zdroj: *Charisma Magazine*

Študentské modlitebné hnutie „Stretneme sa pri stožiaroch“

Tínedžeri po celých Spojených štátoch a Kanade sa 24. septembra ráno stretli na modlitbách za svoje školy, rodiny a komunity. Išlo o 19. ročník modlitebných stretnutí nazvaných *Stretneme sa pri stožiaroch* (študenti sa stretávajú na tieto modlitby obyčajne pri vlajkových stožiaroch svojich škôl).

Paul Fleischmann, prezident Národnej siete mládežníckych služieb so sídlom v San Diegu, ktorá pomáha organizovať túto každoročnú udalosť, sa vyjadril, že tieto stretnutia slúžia ako odrazový mostík pre jednotu medzi tíndžermi.

Oficiálna webová stránka tejto iniciatívy poukazuje na to, že nejde o demonštráciu ani politické zhromažďovanie. „Všetko je to o študentoch,“ uvádza sa na stránke, „ktorí sa stretnú pri vlajkovom stožiaroch svojej školy alebo niekde inde, ak takéto stožiar nemajú, a modlia sa za svoje školy, priateľov, učiteľov, vládu a krajinu.“

Hoci pastori, rodičia a duchovní vedúci sa snažia zdôrazňovať nepolitické a čisto duchovné ambície modlitebného hnutia *Stretneme sa pri stožiaroch*, aktivisti za jasné

oddelenie cirkvi od štátu často dávajú veľký pozor na to, do akej miery sa do týchto aktivít zapájajú aj dospelí – najmä oblastní pastori. *Liberty Counsel*, kresťanská skupina advokátov so sídlom v Floride, zas ponúka bezplatné právne služby študentom, ktorým školy bránia v zapojení sa do takýchto modlitebných zhromaždení.

Okrem USA a Kanady sa zhromaždenia *Stretneme sa pri stožiaroch* konajú vo vyše dvadsiatich krajinách, ako napríklad Južná Kórea, Japonsko, Turecko, Pobrežie Slonoviny či Austrália.

Zdroj: *Charisma Magazine*

Evanjelista Bonnke vo Francúzsku

V septembri 2008 známy nemecký evanjelista Reinhard Bonnke zavítal po prvýkrát do Paríža, kde viedol jednodňovú „Konferenciu ohňa“ a evanjelizačné zhromaždenie. Pri takýchto príležitostiach sa pravidelne prejavujú rozdiely medzi duchovnou situáciou na starom kontinente a napríklad v Afrike. Kým v afrických krajinách na Bonnkeho konferencie prichádzajú desiatitisíce služobníkov a na evanjelizácie státisíce ľudí, na večerné zhromaždenie v Paríži prišlo len okolo 6 000 ľudí. Stovky z nich reagovali na výzvu

prijat' spasenie v Ježišovi Kristovi, čo je na európske pomery pomerne dosť. Nádherným završením večera boli mocné svedectvá o uzdravení.

Hoci správa, že Bonnkeho spoločnosť CfaN (*Kristus pre všetky národy*) bude organizovať konferenciu v Paríži, bola prekvapujúca, nebola neočakávaná. Pastori a cirkvi vo Francúzku roky Bonnkeho žiadali, aby prišiel. Mnohé cirkevné zbory pri tejto udalosti spolupracovali a podieľali sa na následnej starostlivosti o obrátených.

Nakoľko konferencia trvala len jeden deň, program bol nabitý. Doobeda začal Reinhard Bonnke hovoriť o potrebe byť zmocnený Duchom Svätým. Potom kládol ruky na ľudí, aby prijali tento Boží príslub. Po krátkej prestávke pokračoval v kázani evanjelista Daniel Kolenda. I keď je to len mladý muž, nie je žiadnym nováčikom a dokázal zaujať všetkých poslucháčov.

Zdroj: *CfaN*

Kauza Izrael

Jeho kompromisy, atómová hrozba a optimizmus

Pozornosť celého sveta sa v posledných rokoch sústreďuje na konflikt na Strednom Východe. Izrael je obklopený arabskými štátmi, ktoré majú k dispozícii tisíce kilometrov štvorcových vlastného územia a bohaté náleziská ropy. Napriek tomu už od samotného vzniku štátu Izrael v roku 1948 vedú viac-menej neustály boj o tento relatívne malý a úzky pás zeme s rozlohou len asi 420 km od severu na juh a 100 km od západu na východ. Mnohí Izraelu popierajú právo na toto územie, alebo sa snažia o postupné oklieštenie jeho hraníc. Tie najradikálnejšie hlasy, či už mnohých palestínskych predákov, Hamásu alebo iránskeho prezidenta, dokonca otvorene hovoria o vymazaní Izraela z mapy alebo vulgárnejšie o „vytlačení Izraelčanov do mora“. Je evidentné, že ide viac o náboženský a etnický problém než geopolitický, preto niet divu, že je neľahké zachovať si pri jeho riešení „chladnú hlavu“. O to viac, že v médiách zaznieva toľko jednostranných a nevyvážených stanovísk. Dovoľte nám priniesť aj iné správy, ktorým je v mienkotvorných médiách venované menej pozornosti.

Peter Čuřík

Izraelská vláda a jej kompromisy

Izraelský premiér Ehud Olmert sa nedávno vyjadril, že aby židovský národ mohol byť zachránený, Izrael musí odstúpiť územie Judska a Samárie (Západné pobrežie). Pripomenul tiež, že zdôrazňovanie zachovania pôvodného územia z dôvodu prevencie pred raketovými útokmi sa dnes už javí ako neaktuálne, nakoľko Izrael je už dávno v raketovom dostrele islamistov. Premiér hnutia Hamás Ismail Haniyeh na tieto slová reagoval nasledovne: „Bez ohľadu na to, kto vyhrá voľby v Izraeli, svoje stanovisko nezmeníme... Sionistický sen vybudovať slávny Izrael bol zničený islamistickým projektom.“

Hlavný palestínsky vyjednávač Ahmed Qurei nedávno znova otvoril možnosť získania islamskej kontroly nad Chrámovou horou. Okrem iného sa vyjadril, že nepristúpa na žiadnu dohodu s Izraelom, pokiaľ by neobsahovala aj otázku rozdelenia Jeruzalema.

Bývalý izraelský premiér Ariel Sharon veril, že po tom, čo sa Izrael stiahne z Pásma Gazy, nebude medzinárodné spoločenstvo požadovať od Izraela nič viac. Ako sa však ukázalo, mýlil sa a dnes medzinárodné spoločenstvo požaduje územie, ktoré patrí do tzv. „Zelenej línie“.

Antisemitský prejav na otváracom zhromaždení OSN

Iránsky prezident využil svoj príhovor na otváracom zhromaždení OSN v New Yorku k tomu, aby ostro vystúpil voči štátu Izrael. Iróniou bolo, že Ahmadinedžád vo svojom prejave zdôrazňoval iránske úsilie o lásku, milosrdenstvo a svetovú spoluprácu. Iránsky vodca označil Izrael za „sionistických vrahov“, ktorí šesťdesiat rokov vyčíňali v „Palestíne“. Následne citoval obsah antisemitského pamfletu „Protokoly sionských mudrcov“. Na záver zdôraznil, že „sionistický režim“ je na svojej ceste k zániku.

Nakoľko Medzinárodné kresťanské veľvyslanectvo v Jeruzaleme (ICEJ) takýto prejav iránskeho štátneho predstaviteľa predpokladalo, generálnemu sekretárovi OSN Banovi Kimoonovi zaslalo ešte pred zasadnutím OSN petíciu s názvom „Zastavte nukleárny Irán“, ktorú podpísalo viac ako 55 000 ľudí zo 128 krajín. Prehlasuje sa v nej, že iránske hrozby voči Izraelu predstavujú jasné porušenie Charty OSN a Medzinárodnej konvencie pre zabránenie trestného činu genocídy.

Zaujímavosťou je, že generálny sekretár NATO Jaap de Hoop Scheffer na konferencii vo Francúzsku priznal

zlyhanie OSN v úsilí zmarit' atómové ambície Iránu.

Izraelčania sú napriek hrozbám hrdými vlastencami

Občania štátu Izrael ukazujú neuveriteľný optimizmus napriek teroristickým hrozbám zo strany palestínskych militantov, iránskej hrozbe, politickej nestabilite a občasným ekonomickým výkyvom. Dokazuje to prieskum z roku 2008 o stupni vlastenectva medzi izraelskými Židmi. V ankete publikovanej Inštitútom pre politiku a stratégiu pri Herzliyovom centre, až 92% respondentov vyznalo, že sú hrdí na to, že sú Židmi, 90% sa vyjadrilo, že sa považujú za vlastencov a 85% bolo radikálne proti rozdeleniu Jeruzalema z dôvodu výmeny za mier s Palestínčanmi. 92% respondentov je pripravených aktívne sa zapojiť do vojenského konfliktu, keby mali brániť Izrael. Až 87% opýtaných by si znova zvolilo izraelské občianstvo a 86% respondentov sa vyjadrilo, že chcú žiť v Izraeli navzdory realnej atómovej hrozbe zo strany Iránu.

Spracovala
Miroslava Mišková
podľa nasledovných zdrojov:

JERUSALEM NEWS:
<http://www.thejerusalemgiftshop.com/israel-news>

THE JERUSALEM POST:
www.jpost.co

ISRAEL REPORT:
<http://www.israelreport.org/>

Banská Štiavnica si získala naše srdcia

Malebné historické mesto medzi horami, aj tak by sa dala nazvať Banská Štiavnica, ktorá si naše srdcia získala už počas minuloročnej misie. S o to väčším očakávaním, radosťou a túžbou slúžiť ľuďom sme sem prišli opäť. A môžeme povedať, že ak je každá misia aspoň taká dobrá, ako bola tá naša, tak vám vrelo odporúčam stať sa misionárom. Udialo sa toho veľa, bolo veľmi cítiť modlitby, ktoré sa stali veľmi dôležitou prípravou na tento týždeň. Ľudia zo Slova života v Banskej Štiavnici sú absolútne požehnaní, skutočne odviekli kusisko obrovskej a veľmi dôležitej práce a je krásne sledovať, ako zo dňa na deň rastú v Pánovi a ako, hoci je to ZATIAĽ menší zbor, usilovne pracujú a horia pre Ježiša.

Vytvorili sme jedenásťčlenný misijný tím a vyrazili sme. Bývanie sme mali zabezpečené na prekrásnom ranči Nádej. Predstavte si miesto, kde sa ráno zobúdzate pri východe slnka, vidíte pred sebou hory, dedinku, starý kaštieľ, počujete spev vtákov a okolo vás behajú rôzne zvieratká. Presne takto to tam vyzeralo. Bolo také ľahké byť v Božej prítomnosti a modliť sa. V bežnom a uponáhľanom živote je občas o niečo ťažšie „vypnúť“ a sústrediť sa len na Pána. Tu sme na to mali ideálne podmienky.

Každé doobedie sme mali Slovo, chvály a modlitby. Hneď prvý deň nás čakal streetbalový turnaj. Možno to na prvé počutie znie čudne – misia a streetbal. Ale nebojte sa, nešli sme sa tam len zabávať a s misiou to súviselo veľmi dobre. Turnaj sa konal na veľkom sídlisku, kde bol areál s ihriskami. Prišlo

tam veľmi veľa mladých ľudí, s ktorými sme viedli skvelé rozhovory o Bohu. Robili sme rôzne sprievodné aktivity, hrali sme malé divadelné predstavenie a potom si Tomáš vzal mikrofón a kázal. Vďaka Bohu za mikrofóny, pretože nás bolo počuť na celé sídlisko a keď som sa pozrela dookola, videla som veľa zvedavých hláv v oknách. Všetci tí ľudia mohli počuť evanjelium.

Na prvý večer sme pozvali kresťanskú hip-hopovú skupinu Dvaja ako jedno, ktorá trefnými textami a hudbou, ktorej mladí rozumejú, rozprúdila celkom príjemnú zábavu. Myslím si, že to bol výborný spôsob, ako tínedžerom ukázať, že nie sme žiadni čudáci, ale že aj kresťania sú v pohode ľudia, a líšia sa len tým, že poznajú pravdu, ktorá ich vyslobodila a nechcú si to nechať len pre seba.

Druhý deň sa niesol v znamení futbalu. Futbalový turnaj sa síce, čo sa výsledku týka, pre náš tím neskončil najšťastnejšie, ale aspoň sa kresťanské ceny dostali do tých správnych rúk. Večer sme, tematicky, premietali film o svetoznámych, spasených futbalistoch. Po filme tam ostala veľká skupina mladíkov, ktorí kládli veľa otázok a rozvírila sa plodná a dlhá debata o Bohu, jeho existencii a o moci modlitby. Nakoniec sa rozhodli všetci s nami modliť, nech sa im Pán dá spoznať. A ja verím, že sa dal a že každý jeden z nich spozná Božiu lásku vo svojom živote.

V ďalší deň nás čakala evanjelizácia v domove dôchodcov. Mária slúžila Božím slovom, ktoré sa ľuďmi veľmi dotýkalo a veľa z nich sa modlilo modlitbu spasenia. Málokedy si spomenieme na starých ľuďmi, ktorí tiež potrebujú počuť evanjelium a spoznať

Boha. Vypočuli sme si veľa dojemných príbehov týchto babičiek a deduškov, slúžili sme im a modlili sa za nich. Boli veľmi šťastní, že sme prišli a spomenuli si aj na nich.

Po domove dôchodcov bola naším cieľom opekačka, kde nás už čakalo niekoľko detí aj s rodičmi. Deti, ktoré s nami trávili čas na ihriskách, vytiahli rodičov na výlet, aby sa s nami mohli hrať. Pán môže v rodinách konať aj cez malé deti.

Nasledovalo premietanie ďalšieho filmu s veľmi silným posolstvom, s názvom MOST. Každému odporúčam si ho pozrieť. Nie je to kresťanský film, ktorého zámerom by bolo priblížiť ľuďom zvest' evanjelia, napriek tomu však úžasným spôsobom ilustruje

realitu obety syna. Ani Boh to nemal ľahké, keď musel obetovať svojho jednorodeného syna, aby sme nezahynuli, ale mali život večný. Na premietanie prišlo veľa ľudí. Film zanechal v mnohých silné dojmy a nastolil veľa závažných otázok, vďaka ktorým, sme mali príležitosť hovoriť Božie slovo.

V piatok a v sobotu večer sa konali dve zhromaždenia, ktoré boli dôležité hlavne pre ľudí, ktorí už v cirkvi sú. Prišlo aj niekoľko takých, ktorí boli na podobnej bohoslužbe po prvýkrát a vďaka Bohu, na konci zhromaždenia vydali svoje životy Pánovi.

Na misii som si uvedomila, aká veľká pravda je v tom, čo nás učí Božie slovo. Prehovoril ku mne hlavne verš

„dávajte a bude vám dané“. Vždy som ho brala ako verš, ktorý hovorí najmä o materiálnych veciach. Zistila som však, že to platí aj o veciach duchovných. Každý z nás išiel na misiu s postojom, že chce slúžiť ľuďom, vydať sa celý Bohu a naozaj byť užitočný pre jeho kráľovstvo. Keď človek chodí na konferencie alebo na zhromaždenia, ide tam s tým, že chce čo najviac načerpať, čo najviac získať. Tentoraz bol ten postoj celkom opačný a za seba môžem povedať, že Boh konal v mojom živote ešte oveľa viac ako kedykoľvek predtým. Napriek tomu, že som to neočakávala, Boh to pre mňa mal. Prišli sme dávať, a predsa sme dostali oveľa viac, ako sme si mohli priať.

Lenka Matušáiková

Je až neuveriteľné, koľko je na Slovensku trpiacich a hľadajúcich ľudí. A kto iný, ak nie kresťania, by mali týmto ľuďom priniesť svetlo. V Štiavnicí som pochopila, že kresťanstvo nie je o nás, ale o ľuďoch, ktorým máme svedčiť. náš celý život v podstate nie je o nás, ale o tých, ktorých máme priviesť k Ježišovi. Toto poznanie je úžasne vyslobodzujúce. Už nemusíme pozeráť na svoje problémy... Je super, že sme aj takto mohli poslúžiť a žiť pre niekoho iného. Ďakujem Pánovi za každý jeden deň na misii.

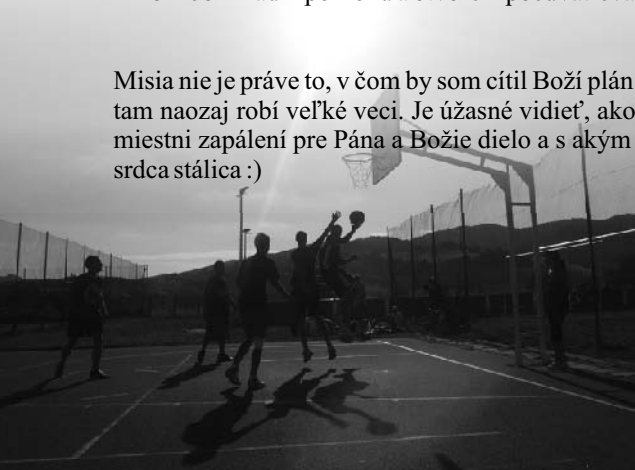
Lea

Do Banskej Štiavnice som išla preto, aby som tam mohla slúžiť. Príležitostí na slúženie bolo naozaj dost. Od naplňania malých praktických potrieb až po tie duchovné. Najväčšiu radosť som mala z rozhovorov a modlitieb s mladými nespasenými ľuďmi. Mnohí boli hladní po Bohu a otvorení počúvať evanjelium. Verím, že ovocie z tejto misie bude trvalé.

Ivanka

Misia nie je práve to, v čom by som cítil Boží plán pre svoj život, ale Banská Štiavnica je výnimka :) Každý rok sa tam teším, a Boh tam naozaj robí veľké veci. Je úžasné vidieť, ako sa noví ľudia obracajú a zostávajú v Pánovi... rovnako skvelé je vidieť, ako sú miestni zapálení pre Pána a Božie dielo a s akým odhodlaním slúžia Bohu. Teším sa na budúce leto!!! Banská Štiavnica – môjho srdca stálica :)

Marek

Ulf Ekman

V NASIEL SOM SVOJ OSUD

Úryvok z vybranej kapitoly:

Ruská vnútrozemská misia a východná Európa

Na jeseň v roku 1971 som cestou do univerzitnej knižnice míňal zámok v Uppsale, keď v tom ma zasiahla myšlienka: „Jedného dňa budeš pracovať v Sovietskom zväze, ale teraz ešte nie.“ Viac som už o tom nepremýšľal. Vtedy som si myslel, že to nemohlo byť od Boha, ale ten nápad ma neopustil.

O 18 rokov neskôr sa to stalo realitou. Zo všetkého, čo sme v Slove života robili, bola práca v Rusku najintenzívnejšia, najmocnejšia a najmimoriadnejšia. Od začiatku Slova života sme vedeli, že budeme vyslať študentov Biblickej školy do „víťazného boja pre Pána“. Podľa toho sme naplánovali vyslanie misionárov a misijných tímov do celého Švédska i do zahraničia.

Najskôr niektorí z našich študentov podnikli niekoľko ciest na východ. Patril medzi nich Ove Sandberg, Bengt Wedemalm a Micael Lundin. Taktiež pomocný pastor cirkvi v Södermalme Carl-Gustaf Severin bol v Sovietskom zväze – prvýkrát v roku 1985. S Carlom-Gustafom Severinom sme sa pravidelne stretávali na zhromaždeniach každú stredu, ktoré som viedol v södermalmskej cirkvi. Vyústilo to do vrúcneho priateľstva. Keď mi rozprával o, tom čo sa deje v Sovietskom zväze, mohol som v srdci vnímať, že ma tam Pán vedie. Carl-Gustaf Severin sa ma niekoľkokrát pýtal, či by som ho nesprevádzal, ale cítil som, že je to ešte skoro. Ale modlili sme sa za neho, aj za Sovietsky zväz, pretože sme chceli zatiaľ aspoň takto pomôcť.

Keď sme začali cítiť, že prichádza správny čas pre prácu v Sovietskom zväze, Carl-Gustaf cítil v srdci tie isté veci od Pána ako my. Vyvinula sa blízka spolupráca a onedlho sa spolu s celou rodinou presťahoval do Uppsaly. Hneď keď prišiel, rozšíril priekopnícku prácu a zjednotil činnosť všetkých našich

členov, kazateľov, kontaktných osôb a finančné výdavky, čo malo oveľa väčší vplyv, ako keby sa jednalo iba o misiu jedného človeka. K práci sa pripojili ďalšie cirkvi a tak sa začalo rozvíjať unikátne spoločné dielo.

Začiatkom roku 1989 som šiel s Carlom-Gustafom Severinom do Sovietskeho zväzu prvýkrát. Spolu s Lesterom Sumrallom a skupinou kazateľov z USA sme navštívili Leningrad a Gattjinu v Rusku a Tallin v Estónsku. Bolo to nádherné obdobie. Počas celej cesty domov som prežíval mučivé bolesti v uchu – protiútok od diabla za všetky krásne veci ktoré sa stali.

Jedného dňa sme Carl-Gustaf, Birgitta a ja sedeli v izbe, modlili sa a hovorili sme o Sovietskom zväze. Počas rozhovoru sme vnímali, že Boh nás ešte viac puď do misijnej práce v Rusku a východnej Európe. Po mojej ceste do Leningradu ku mne Pán hovoril a povedal mi, aby som venoval 40 miliónov švédskych korún (5 miliónov USD) na šírenie evanjelia v ZSSR. V skutočnosti sme ale peniaze potrebovali na zaplatenie cirkevnej budovy. Teraz sme však cítili, že musíme dať prednosť šíreniu evanjelia v ZSSR. Ale nemali sme ani potuchy o tom ako sa to stane. Tá suma bola kolosálna. V ten večer sa počas nášho rozhovoru zrodila „Ruská vnútrozemská misia“. V tej istej chvíli sme vybrali i názov a nikdy sme ho už nezmenili. Naším cieľom bola viac ako iba evanjelizácia pobaltských štátov a veľkých miest v západnom Rusku. Chceli sme preniknúť do vnútrozemia a ísť cez Ural naprieč celou Sibírou. Počas modlitby sme silno prežili Božiu prítomnosť. Potom som dostal videnie. (Málokedy dostávam nejaké videnie, ale vtedy sa to stalo.) Videl som vlak, ktorý vychádzal z Uppsaly a bol plný mladých ľudí, Biblií, kaziet, kníh, potravín a liekov.

Keď vlak prešiel cez stredné Rusko, knihy vyleteli z okien a evanjelium sa šírilo naprieč zemou. Vtedy som to chápal v zmysle „duchovného vlaku“. Myslel som si, že je to obraz toho, čo tam Pán chcel cez nás robiť. Vôbec by mi nenapadlo, že sa to doslovne naplní – že prenajmem skutočný vlak a budeme šíriť evanjelium pozdĺž celej Transsibírskej magistrály.

Diskutovali sme o tom, ako by bolo možné rozšíriť evanjelium čo najefektívnejšie a rozhodli sme sa usporiadať zbierku na 100 videoprehrávačov. V priebehu Konferencie viery v roku 1989 sme tieto videoprehrávače „zasvätili“ k službe Bohu a potom sme ich distribuovali do ZSSR. Niektoré z nich fungujú dodnes! Do miest kde sme umiestnili videoprehrávače, sme posielali videokazety s vyučovaniaми a Rusi ich hltali. Do Ruska prichádzali politické zmeny, pod vplyvom Gorbačova sa začala rozvíjať gласnosť a vďaka týmto predsunutým „videohliadkam“ začali povstávať cirkvi. Viac a viac sme si uvedomovali, že naša práca začala v strategicky dôležitej dobe. Vtrhli sme dovnútra pri prvom záblesku otvárania sa východu. Ak sme niekedy urobili správnu vec, v správnom čase, na správnom mieste a so správnymi ľuďmi – tak to bolo práve vtedy. Keď sa Rusko a východná Európa otvorila, už sme boli v nej, aby sme tam šíрили evanjelium.

O tejto misii by bolo možné napísať množstvo kníh. Úspech a rýchlosť ktorou sme postupovali vpred boli zázračné. Pán nám dal štvorročné obdobie, počas ktorého sme pracovali tak rýchlo a tak tvrdo, ako len to bolo možné a táto práca priniesla veľa ovocia.

Kniha vyjde v marci 2009 na našej konferencii.

Nádej pre Dolnú zem

Misijný výjazd do Srbska

Po prvý raz sme Srbsko navštívili ešte v roku 2001. Pamätám sa, ako bolo vtedy v atmosfére ešte stále cítiť dozvuky vojny. Neboli to len zanedbané a „deravé“ cesty, zrúcaniny ako pamätníky nedávneho bombardovania, alebo smutné a tragické príbehy jednotlivcov i celých rodín. Krajina bola poznačená po stránke ekonomickej, sociálnej, mentálnej, ale aj duchovnej.

Odvtedy prešlo Srbsko kus cesty, ale ešte stále má veľa pred sebou. Krajina a ľudia v nej žijúci nám prirástli k srdcu. V ostatných rokoch sme tam vysielali väčšie či menšie misijné tímy a usporadúvali konferencie, semináre, evanjelizácie, tábory pre mladých, dokonca futbalový turnaj spojený s protidrogovou kampaňou.

Tento rok sme vyslali štvorčlenný tím a navštívili hlavne miestne cirkevné zbory. Keď sme sa „busíkom“, teda dodávkou, vracali domov, zhodli sme sa na tom, že každé zhromaždenie akoby do bodky naplnilo svoje poslanie.

V Padine sme zdôrazňovali, že kresťania majú byť vo svojej komunite svetlom. Ak ľudiavidia, že žijeme podľa toho, čo kážeme, mnohí nájdu spasenie v Ježišovi. Cirkev sa nesmie zatvoriť do akejsi ulity, ale potrebuje vyjsť v moci Ducha Svätého, ktorá jej bola daná a konať skutky, ktoré konal Ježiš. Niekoľko ľudí sa obrátilo alebo vrátilo k Pánovi a niekoľkí prijali Ducha Svätého. Bolo dobré vidieť, ako Boží Duch konal medzi mladými, ktorí sú nádejou pre budúcnosť.

Požehnaním bolo aj stretnutie so slovenskými diplomatickými pracovníkmi v Belehrade, ktorí milujú Pána a môžu byť požehnaním pre slovenskú menšinu vo Vojvodine i slovenské kresťanské cirkvi.

Potom sme navštívili tri srbské mestá: Báčsku Palanku, Szombor a Despotovo. Boh konal nádherným spôsobom v každom z nich a videli sme dôležitosť každého zhromaždenia. Jedným z veľkých požehnaní tejto

misijnej cesty bola úžasná jednota v našom tíme, keď sme spolu slúžili Slovom či modlitbou. Zdá sa, akoby bol na misii Pán Boh s nami dvakrát tak silno ako inokedy...

V Báčskej Palanke sme vnímali na kázaní prorockú inšpiráciu, veríme, že to Slovo bude ďalej pôsobiť, pretože bolo vysielané na rádiu Šalom a bude znova a znova v éteri. Nech to požehnané semeno donesie mnohonásobnú žatvu.

Keď sa jeden z mladých členov nášho tímu zdieľal o tom, ako od poslednej návštevy Srbska pred rokom ich národ dennodenne predkladal Pánovi na modlitbách, pohlo to celým zhromaždením. Ak sa tínedžer dokáže prihovárať 365 dní v roku za cudzí národ, ktorý pozná len z jednej či dvoch návštev, o čo viac by mali volať za svoj národ domáci. To isto platí aj o našom národe a kresťanoch na Slovensku.

Peter Čurík

Cyprián (cca 210 - 258)

Úpadok teológie

Tascius Cecilius Cyprián, biskup v Kartágu a veľký ranokresťanský pisateľ, je jedným z najvýznamnejších cirkevných otcov staroveku.

Narodil sa okolo r. 210 pravdepodobne v Kartágu v poprednej pohanskej rodine. Študoval rétoriku a právo. Žil veľmi rušným životom a mal priateľov z najpoprednejších vrstiev rodného mesta. Dátum jeho obrátenia je neznámy, ale vieme, že pre kresťanstvo ho získal kňaz Cecílius. Niekedy v rokoch 245-247 bol pokrstený a časť svojho bohatstva rozdal chudobným. Krátko po svojom krste bol ordinovaný za diakona a čoskoro za presbytera. V roku 248 alebo začiatkom roku 249 bol zvolený za biskupa v Kartágu, v najväčšom kresťanskom zbore Afriky, a to i napriek tomu, že časť presbyterov, vzhľadom na Cypriánovo bohatstvo, učenosť a diplomatické nadanie, s tým nesúhlasila.

Čoskoro však na celú komunitu prišla ťažká skúška – **prenasledovanie**,

ktoré začalo v roku 250 za cisára Décia. Ako na prvých sa zamerali na biskupov a vedúcich cirkvi, od ktorých vyžadovali, aby obetovali cisárovi. Kresťanská komunita sa v tejto otázke rozdelila na tých, ktorí pevne zotrvali „v občianskej neposlušnosti“ a na tých, ktorí buď cisárovi obetovali, alebo si získali falošné potvrdenie, že obetovali.

Cyprián z Kartága tajne utiekol, čo jeho nepriatelia vyhlásili za zbabelosť, a ponáhľali sa, aby ho obvinili v Ríme. Na napomenutie z Ríma odpísal, že utiekol na základe videnia a Božieho príkazu. Prostredníctvom jedného verného diakona však z azylu naďalej komunikoval so svojimi veriacimi a viedol ich.

Prenasledovanie bolo najmä v oblasti Kartága veľmi intenzívne a mnohí od viery odpadli. Keď utíchlo, nastala otázka, čo s odpadlíkmi. Mnohí z nich sa chceli vrátiť späť do cirkvi. Cyprián však zaujal prísne stanovisko a odmietol prijať pokánie odpadlíkov s výnimkou smrteľne chorých. Keď však diakon Felicissimus a presbyter Novatus toto stanovisko odmietli, v Kartágu došlo k rozdeleniu. Cyprián po svojom návrate do Kartága zvolal synodu a z cirkvi vylúčil oponentov. Napriek tomu sa podmiemil opätovného prijatia pre odpadlíkov čoskoro výrazne zmiernili.

Uprostred týchto zápasov Cypriánova popularita vzrástla počas moru, ktorý vypukol v roku 252 a v ktorom sa Cyprián so svojimi ľuďmi zachoval hrdinsky a pomohol mnohým trpiacim.

Druhou významnou kontroverziou, v ktorej bol Cyprián zapojený, bola otázka **platnosti krstu vykonaného odpadlíkmi**, na ktorej sa nezhodol s rímskym biskupom Štefanom. Cyprián bol za nutnosť nového krstu. S touto situáciou súvisí aj jeho pohľad na **cirkevnú hierarchiu**, ktorý má epochálny význam pre budúci vývoj cirkvi. Podľa neho je cirkev nutná pre spasenie. Známy je jeho výrok *Extra ecclesiam nulla salus* – „Mimo cirkvi niet spásy.“ V tomto výroku ale nemyslí

univerzálnu cirkev, ale konkrétnu organizáciu, ktorá je v Cypriánovom ponímaní definovaná biskupom. Nejde však ešte o typický pápežský model cirkvi, veril, že autorita prešla na všetkých apoštolov ako celok. V spise *O jednote katolíckej cirkvi* argumentoval za rovnosť všetkých biskupov a upozorňoval napr. na Petrovo podriadenie sa Pavlovi v Antiochii. Cyprián stál aj v tejto otázke proti rímskemu biskupovi Štefanovi, ktorý na podporu svojho stanoviska prvýkrát použil tvrdenie, že rímsky biskup je Petrovým nástupcom.

Počas prenasledovania za cisára Valeriána v roku 257 sa Cyprián najprv ukryl, no čoskoro sa dobrovoľne vrátil a 14. septembra 258 bol v blízkosti Kartága sťatý.

Zbierka Cypriánových listov obsahuje 81 spisov, z ktorých 65 napísal sám a ostatné sa mu zväčša pripisujú. V jeho teológii vidíme stále väčší **odklon od biblického učenia**. Spomeňme len niekoľko oblastí: Ústne podanie (tradíciu) považuje za božské(ú), pokiaľ neprevyšuje Sväté písmo. Nielenže krst detí dovoľuje, ale ho i nariaďuje, aby vraj novorodeniatka neostali viac ako osem dní bez Božej milosti. Viac prvý začal tvrdiť, že pri Eucharistii sa znova opakuje Kristova obeť pri poslednej večeri a Jeho krvavá obeť na kríži.

Cyprián sa nazdával, že len mučeníci sa dostanú hneď po smrti do Božej prítomnosti; ostatní musia zostať vo „väzení“, kým nesplatia posledný groš dlhu. Táto myšlienka je, samozrejme, falošná a Cyprián ňou nepochybne prispel k etablovaniu sa učenia o očistci v katolíckej teológii, ktoré nemá žiadnu oporu vo Svätom Písme.

Pavel HANES: *Dejiny kresťanstva*
 Jozef ŠPIRKO: *Patrológia*
 Zdroje: www.wikipedia.org
 Stránku pripravil Tomáš Počai

NOVINKY

Kenneth E. Hagin

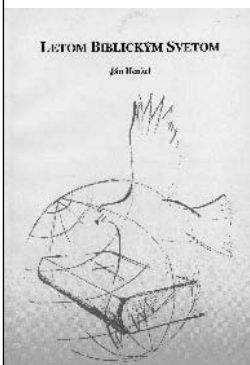
Ako byť vedený Duchom Božím

Reverend Hagin v knihe sprevádza kresťanov krok za krokom Písmom, aby ich vyviedol von z duchovnej priepasti a pomohol im nasledovať Ducha Božieho v každej oblasti ich života.

150,- Sk

4,98 €

mäkká väzba, 14 x 20 cm,
130 strán

Ján Henžel

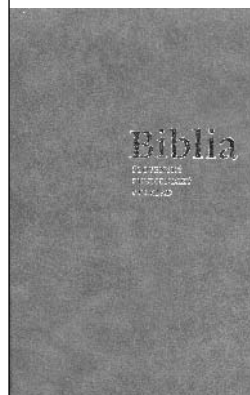
Letom biblickým svetom

Biblia nie je len zbierkou 66 rôznych kníh od viacerých ako 30 autorov, ale aj jednou Knihou od jedného Autora s jednou ucelenou dejovou líniou.

159,- Sk

5,28 €

15 x 21 cm, 90 strán

prekladateľské skupi

Ekumenická Biblia

Prvý slovenský ekumenický preklad celej Bible bez deuterokanonických kníh. Je to výsledok 17 ročného úsilia prekladateľov, lingvistov a teológov z rôznych denominácií.

749,- Sk

24,86 €

tvrdá väzba, 13 x 19 cm,
1211 strán

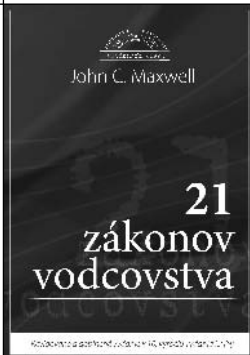
Viera Mariašová
O dvoch kráľoch

Kniha od súčasnej slovenskej autorky je napísaná originálne a trochu atypicky. Dej napínaveho rozprávkového príbehu sa priebežne prelína so súčasnosťou. Konfrontuje zážitky starej mamy a jej vnúchat s rozprávkovým prostredím.

180 Sk

5,97 €

tvrdá väzba, ilustrované,
21x27 cm, 56 strán

John C. Maxwell
21 zákonov vodcovstva

JOHN C. MAXWELL je medzinárodne uznávaným expertom na vodcovstvo. Predalo sa už viac ako 13 miliónov jeho kníh. Každoročne prednáša v najúspešnejších obchodných spoločnostiach a v rôznych organizáciách.

299 Sk

9,92 €

tvrdá väzba, 15 x 21 cm,
284 strán

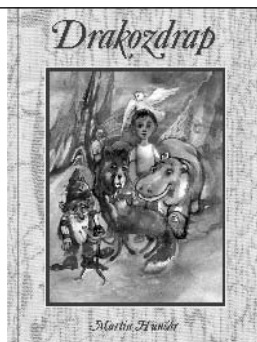
F.F. Bosworth
Kristus Uzdraviteľ

Pravdy, ktorými sa zaoberá táto kniha, spolu s modlitbou viery, priniesli uzdravenie tisícim veriacim po celom svete

290,- Sk

9,63 €

český jazyk, tvrdá väzba,
235 strán

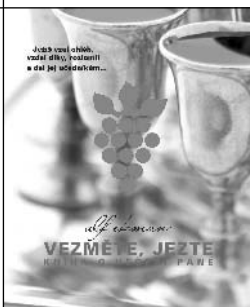
Martin Hunčár
Drakozdrap

Pokračovanie rozprávky *Ako Janko Orišek porazil draka*. "Je to dobrodružné, zaujímavé a napínavé. Božie pravdy sú citlivo zakomponované do deja. Deti môžu porozumieť základným pravdám o hriechu, Pánu Bohu, nebi a duchovnom raste.

229,- Sk

7,6 €

tvrdá väzba, ilustrované,
272 strán

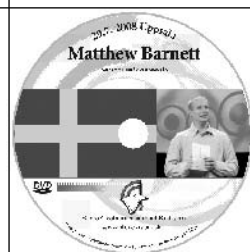
Ulf Ekman
Vezmite, jezte

V knihe *Vezmite, jezte* nás pastor Ulf Ekman zavedie späť do obdobia ranej cirkvi, aby sme spolu preskúmali, ako bola slávená Večera Pánova, ktorá sa tak pre vás znovu stane prostriedkom na umocnenie duchovného života.

169,- Sk

5,61 €

český jazyk, 126 strán

Matthew Barnett
Cirkev - miesto pre každého

60 minútové posolstvo pastora zboru z Los Angeles, ktorý týždenne krmia 30.000 ľudí.

290,- Sk

9,63 €

DVD

Pomôžte nám vydávať Víťazný život

Toto číslo vychádza v náklade 2 200 kusov ale teraz na dvadsiatichštyroch stranách! Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame **zadarmo** už na viac ako 1 200 adries. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudení, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo. Vopred ďakujeme za vašu pomoc.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11

Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.

Evanjelizačný partner

1. Pravidelne mesačne prispieva sumou, ktorú si sám určí (100,- Sk; 200,- Sk; 500,- Sk; inú).
2. Modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré usporadúvame.

Kam smeruje finančná podpora?

na náklady spojené s evanjelizáciami (prenájom, doprava, pozvánky, letáky, časopis, misijní pracovníci) a stavba cirkevnej budovy v Bratislave.

Čo ponúkame?

- Modlitby za Vás a za Vaše potreby
- Pravidelnú informovanosť o diani v našom zbere a o ďalších plánoch.

Ako platiť?

Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet: Slovo života, VÚB Bratislava - centrum, č.ú.: 68434-112/0200, variabilný symbol: 20

Upozornenie!

Naďalej podporujte svoju miestnu cirkev duchovne a finančne.

Poštová poukážka priložená v tomto časopise s variabilným symbolom 11 slúži výhradne na podporu tohoto časopisu. Pre evanjelizačného partnera použite variabilný symbol 20.

Víťazný život môže požeňať aj vašich priateľov,
STÁLE ZADARMO!

stačí, ak si ho objednáte na dolevedenej adrese.

Objednajte si kázania na CD

26.10.2008	Čuřík Peter	Úzka cesta a šťastná budúcnosť	C0810261	69,-Sk
19.10.2008	Čuřík Peter	Dôležitosť a výhody tímovej práce	C0810191	69,-Sk
12.10.2008	Hunčár Martin	Udatný hrdina žije vierou	C0810121	69,-Sk
05.10.2008	Foglander J.	Ako žiť Kristovu lásku v praxi - CD mesiaca	C0810051	69,-Sk
28.09.2008	Čuřík Peter	Ako sa postarať o svoju dušu	C0809281	69,-Sk
14.09.2008	Čuřík Peter	Odmietni bojovať zbytočné boje - CD mesiaca	C0809141	69,-Sk
07.09.2008	Čuřík Peter	Na druhej strane je vždy nový level	C0809071	69,-Sk
31.08.2008	Čuříková Katka	Duch Svätý a ty	C0808311	69,-Sk
24.08.2008	Hunčár Martin	Vyhýbať sa hriechu a zachraňovať stratených	C0808241	69,-Sk
17.08.2008	Čuřík Peter	Ako môžu ovce obstáť medzi vlkami?	C0808171	69,-Sk

PRAVIDELNÉ NEDEL'NÉ BOHOSLUŽBY

DK Dúbravka, modrá sála,

Saratovská 2/A

Električka č.5; autobus č. 83

Nedeľa o 10.00 hod.

(súbežný program pre deti)

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále OZAJSTNÝM RIEŠENÍM na BEŽNÉ PROBLÉMY úplne obyčajných a NORMÁLNYCH ĽUDÍ. On zachraňuje a vyslobodzuje. Poďme Ho spolu chváliť a oslavovať.

Kliknite na www.slovozivota.sk

Stará adresa, ale **nový imidž** a **nové informácie**.

Pravidelný „update“ akcií v našom zbere

Zaujímavé rozhovory

Knihy na čítanie **Kázne on-line e-shop** s najnovšími produktmi

VÍTAZNÝ ŽIVOT 4/2008

Registračné číslo Ministerstva kultúry: 2646/2001

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17 814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík

Články, technické spracovanie a preklady:

P. Čuřík, M. Hunčár, L. Bašnárová, T. Počai, M. Miškovicová

Jazyková korektúra: L. Bašnárová

Vizuálna koncepcia: Matej Wittgruber

Fotografie:

M. Vajdová, A. Krajčovičová, M. Hunčár

-Nepredajné

MISIA SRBSKO 2008

MISIA BANSKÁ ŠTIAVNICA 2008

Zhromaždenia s modlitbou za chorých

host': **Per Torsten Cedergårdh**

Per spoznal Pána pred štyridsiatimi piatimi rokmi a už takmer tridsať rokov mu slúži ako pastor, kazateľ a misionár. Po mnohých rokoch pastoračie na juhu Švédska začal viac cestovať i do iných krajín. Jeho služba sa sústreďuje najmä na Indiu a republiky bývalého Sovietskeho zväzu. Okrem toho však navštívil desiatky ďalších krajín, ako sú napríklad Španielsko, Kanada, Thajsko, Indonézia či Papua Nová Guinea. Pán si ho mocne používa v službe uzdravenia. Per býva neďaleko od Jeteborgu, má päť detí a štyri vnúčatá. Slovensko už navštívil dvakrát a Boh vždy potvrdzoval jeho službu uzdraveniami.

27.11.2008, štvrtok 18:30 h.

ZHROMAŽDENIE S MODLITBOU ZA UZDRAVENIE

Bratislava, Blatnícka 3, sála biblickej školy Slova života

28.11.2008, piatok 18:00 h.

ZHROMAŽDENIE S MODLITBOU ZA UZDRAVENIE

Galanta, Kultúrny dom

30.11.2008, nedeľa 10:00 h.

NEDEL'NÁ BOHOSLUŽBA SLOVA ŽIVOTA

Bratislava, DK Dúbravka

Per Torsten Cedergårdh

Seminár v Bratislave

host': **Åke Carlsson**

Åke Carlsson je vynikajúci učiteľ Božieho slova. Takmer dvadsať rokov vyučuje na biblickej škole Slovo života v Uppsale a ďalších biblických školách po celom svete. Špecializuje sa na predmet „Vyslobodenie“, ktorý bude vyučovať aj u nás v Bratislave. Åke je pastorom cirkvi Slovo života v Göteborgu. Okrem plnenia si pastoračných povinností veľa cestuje a slúži na seminároch a konferenciách. Je vyštudovaným psychológom a skúseným kresťanským poradcom. S Åkem organizujeme seminár s tromi zhromaždeniami. Ak potrebujete zabezpečiť ubytovanie, prosím, dajte nám vedieť vopred.

Veríme, že Boh sa mocne dotkne každého, kto príde s otvoreným srdcom. K dispozícii budú aj najnovšie produkty z nášho vydavateľstva, ktoré si môžete na mieste zakúpiť.

24.1.2009, sobota 15:00 h.

OTVORENÝ SEMINÁR

Bratislava, DK Dúbravka

24.1.2009, sobota 18:00 h.

OTVORENÝ SEMINÁR

Bratislava, DK Dúbravka

25.1.2009, nedeľa 10:00 h.

NEDEL'NÁ BOHOSLUŽBA SLOVA ŽIVOTA

Bratislava, DK Dúbravka

Åke Carlsson